

Forslag

til

Lov om ændring af lov om psykologer m.v.

(Offentliggørelse af tilsynssager, adgang til at give påbud, ændring af Psykolognævnets sammensætning m.v.)

§ 1

I lov om psykologer m.v., jf. lovbekendtgørelse nr. 229 af 8. marts 2012, foretages følgende ændringer:

1. Overskriften til *kapitel 1* affattes således:

»Kapitel 1

Titelbeskyttelse«.

2. § 1 affattes således:

»§ 1. Ret til at betegne sig som psykolog har kun den, der ved et universitet eller anden højere uddannelsesinstitution har bestået kandidateksamen i psykologi eller dermed ligestillet eksamen.

Stk. 2. Ret til at betegne sig som autoriseret psykolog har kun den, der har fået autorisation som psykolog efter § 2.«

3. Efter § 1 indsættes:

»Kapitel 1 a

Meddelelse af autorisation«.

4. I § 2 indsættes efter stk. 1 som nyt stykke:

»*Stk. 2.* Ret til at få autorisation som psykolog har endvidere enhver, der i udlandet har gennemgået en uddannelse, som kan ligestilles med de i stk. 1 nævnte uddannelser.«

Stk. 2-4 bliver herefter stk. 3-5.

5. I § 2, *stk. 2*, som bliver stk. 3, indsættes efter »Autorisationen«: »efter stk. 1 og 2«, og », der fører en fortegnelse over meddelte autorisationer« udgår.

6. I § 2, *stk. 3, 1. pkt.*, som bliver stk. 4, 1. pkt., ændres »må antages at være farlig for sine medmennesker under udøvelse af virksomhed som psykolog enten på grund af udvist grov uduelighed eller på grund af sygdom« til: »opfylder betingelserne for fratagelse af autorisation, jf. § 3, stk. 1«.

7. I § 2, stk. 4, som bliver stk. 5, ændres: »meddelelse af« til: »behandling af ansøgning om«.

8. Efter § 2 indsættes:

»Kapitel 1 b

Tilsyn og tilsynsforanstaltninger

Tilsyn

§ 2 a. Psykolognævnet fører tilsyn med faglig virksomhed, der udøves af autoriserede psykologer, og med autoriserede psykologers egnethed til udøvelse af erhvervet.

Stk. 2. Psykolognævnet kan som led i tilsynet optage sager til behandling som følge af en konkret henvendelse om en autoriseret psykologs virksomhed, såfremt nævnet finder, at der er tilstrækkeligt grundlag for at rejse en tilsynssag.

Stk. 3. Psykolognævnet kan endvidere som led i tilsynet af egen drift optage sager til behandling, såfremt nævnet finder, at der er tilstrækkeligt grundlag for at rejse en tilsynssag.

Stk. 4. Psykolognævnet kan afvise at iværksætte en tilsynssag på baggrund af en henvendelse, jf. stk. 2, når sagens genstand eller det forhold, som sagen vedrører, ligger mere end 5 år forud for det tidspunkt, hvor nævnet modtager henvendelsen.

§ 2 b. Autoriserede psykologer er forpligtede til på begæring af Psykolognævnet at afgive alle oplysninger, som nævnet finder er nødvendige for gennemførelse af tilsynet, samt at medvirke ved tilsyn efter nævnets nærmere anvisninger.

Stk. 2. Psykolognævnet kan anmode arbejdsgivere for autoriserede psykologer om, at afgive oplysninger, som nævnet finder er nødvendige for gennemførelse af nævnets tilsyn.

Kritik

§ 2 c. Psykolognævnet kan i en konkret tilsynssag træffe afgørelse om at udtale kritik af en autoriseret psykologs faglige virksomhed og forhold omfattet af kapitel 2 i denne lov.

Stk. 2. Hvis den autoriserede psykolog i væsentligt omfang har tilsidesat eller ikke levet op til sine forpligtelser efter kapitel 2 i denne lov, kan Psykolognævnet træffe afgørelse om at udtale alvorlig kritik.

Stk. 3. Psykolognævnet skal i sager, hvor nævnet efter stk. 1 eller stk. 2 udtaler kritik eller alvorlig kritik, supplerende udtale sig om kritikens betydning for det i sagen omhandlede arbejde.

Skærpet tilsyn

§ 2 d. Psykolognævnet kan for en fastsat periode, der kan forlænges af nævnet, iværksætte skærpet tilsyn med en autoriseret psykolog, såfremt nævnet finder, at psykologen har udvist alvorlig eller gentagen kritisabel faglig virksomhed.

Påbud

§ 2 e. Psykolognævnet kan give et fagligt påbud til en autoriseret psykolog om ændring af dens faglige virksomhed, hvis nævnet finder, at psykologen har udvist alvorlig eller gentagen kritisabel faglig virksomhed.

Stk. 2. Psykolognævnet kan, når der er begrundet mistanke om, at en autoriseret psykolog er uegnet til udøvelsen af erhvervet som følge af forhold nævnt i § 3, stk. 1, nr. 1 og 2, give den autoriserede psykolog påbud om at lade sig underkaste undersøgelser og medvirke ved kontrolforanstaltninger.

Stk. 3. Psykolognævnet skal i afgørelsen om påbud efter stk. 1 og 2 anføre de forhold, der begrundet påbuddet, og som den autoriserede psykolog pålægges at rette op på.«

9. Før § 3 indsættes som ny overskrift:

»Fratagelse af autorisation«.

10. I § 3, *stk. 1, nr. 3*, ændres »hvervet« til: »psykologens faglige virksomhed«.

11. I § 3 indsættes som *stk. 2 og 3*:

»Stk. 2. En autoriseret psykolog kan fratages sin autorisation, hvis pågældende overtræder et påbud udstedt i medfør af § 2 e.

Stk. 3. Psykolognævnet fratager en psykologs danske autorisation, som er meddelt her i landet på baggrund af autorisation i et andet land, hvis autorisationen i vedkommende andet land bliver frataget den pågældende eller på anden måde taber sin gyldighed.«

12. Før § 4 indsættes som ny overskrift:

»Fremgangsmåde for fratagelse af autorisation«.

13. I § 4, *1. pkt.*, indsættes efter »fratages«: »efter § 3, stk. 1 og 2«.

14. I § 6, *1. pkt.*, indsættes efter »autorisation«: »efter § 3, stk. 1 og 2,«.

15. § 8 ophæves.

16. Før § 9 indsættes som ny overskrift:

»Generhvervelse og fraskrivelse af autorisation«.

17. § 11 ophæves, og i stedet indsættes:

»Kapitel 1 c

Offentliggørelse af meddelte autorisationer, autorisationsændringer og andre tilsynsforanstaltninger

§ 11. Psykolognævnet fører en offentlig fortegnelse over meddelte autorisationer, generhvervelser og fraskrivelser på nævnets hjemmeside.

Stk. 2. Social- og indenrigsministeren kan fastsætte nærmere regler om sted og form for offentliggørelse efter stk. 1.

§ 11 a. Psykolognævnet offentliggør med navns nævnelse domme om fratagelse af autorisation efter § 3, stk. 1 og 2.

Stk. 2. Psykolognævnet offentliggør med navns nævnelse afgørelser om midlertidig eller endelig fratagelse af autorisation efter § 3, stk. 3, § 5 og § 7, stk. 2. Der kan ved offentliggørelse efter 1. pkt. ikke ske offentliggørelse af oplysninger om, at sagen oversendes til politiet.

Stk. 3. Bliver en autoriseret psykolog i medfør af straffelovens § 79, stk. 1 eller 4, ved dom eller kendelse frakendt retten til at udøve hverv som autoriseret psykolog, skal anklagemyndigheden give Psykolognævnet meddelelse herom. Psykolognævnet offentliggør med navns nævnelse de i 1. pkt. nævnte afgørelser om frakendelser.

Stk. 4. Social- og indenrigsministeren kan fastsætte nærmere regler om periode, sted og form for offentliggørelse efter stk. 1-3.

§ 11 b. Psykolognævnet offentliggør med navns nævnelse afgørelser om:

- 1) alvorlig kritik, jf. § 2 c, stk. 2,
- 2) skærpet tilsyn, jf. § 2 d, og
- 3) fagligt påbud, jf. § 2 e, stk. 1.

Stk. 2. Der kan ved offentliggørelse efter stk. 1 ikke ske offentliggørelse af oplysninger om, at sagen oversendes til politiet.

Stk. 3. Afgørelser, der offentliggøres efter stk. 1, forbliver offentliggjorte i 2 år efter den dato, hvor afgørelsen er truffet.

Stk. 4. Social- og indenrigsministeren kan fastsætte nærmere regler om periode, sted og form for offentliggørelse efter stk. 1.«

18. Overskriften til *kapitel 2* affattes således:

»Kapitel 2

Pligter for autoriserede psykologer«.

19. § 13 ophæves.

20. I § 14, *stk. 1*, udgår ordene »efter nærmere retningslinier fastsat af social- og integrationsministeren efter indstilling fra Psykolognævnet og efter indhentet udtalelse fra sundhedsministeren for så vidt angår psykologers ordnede optegnelser inden for sundhedsvæsenet«

21. I § 14, *stk. 2*, ændres »3 år« til »5 år«.

22. I § 14 indsættes som *stk. 6*:

»Stk. 6. Social- og indenrigsministeren fastsætter efter indstilling fra Psykolognævnet og efter indhentet udtalelse fra sundheds- og ældreministeren for så vidt angår psykologers ordnede optegnelser inden for sundhedsvæsenet nærmere regler om autoriserede psykologers pligt til at føre ordnede optegnelser.«

23. Overskriften til *kapitel 3* affattes således:

»Kapitel 3

Psykolognævnet«.

24. § 17 ophæves, og i stedet indsættes:

»*Nævnets sammensætning*

§ 17. Psykolognævnet består af en formand og af fire beskikkede medlemmer.

Stk. 2. Social- og indenrigsministeren beskikker Psykolognævnets formand samt de beskikkede medlemmer. Beskikkelse af medlemmerne sker således:

- 1) Et medlem beskikkes efter fælles indstilling af KL og Danske Regioner.
- 2) Et medlem beskikkes efter indstilling af Danske Handicaporganisationer.
- 3) To medlemmer beskikkes efter indstilling af Dansk Psykolog Forening.

Stk. 3. Formanden skal være ansat i Ankestyrelsen og opfylde uddannelseskravet i § 51, stk. 2, i lov om retssikkerhed og administration på det sociale område. Formanden kan genbeskikkes.

Stk. 4. Der udnævnes på tilsvarende måde som efter stk. 2 en stedfortræder for hvert medlem og en stedfortræder for formanden.

Stk. 5. De beskikkede medlemmer samt stedfortrædere for disse beskikkes for fire år ad gangen. Finder beskikkelse sted i løbet af en periode, gælder den kun til periodens udløb. Genbeskikkelse af medlemmer kan finde sted en gang for yderligere fire år.

Stk. 6. De beskikkede medlemmer, jf. stk. 2, nr. 1-3, modtager særskilt vederlæggelse og godtgørelse for befordring for deltagelse i nævnets møder. Udgiften hertil afholdes af staten.

Stk. 7. Social- og indenrigsministeren fastsætter efter indhentet udtalelse fra Psykolognævnet en forretningsorden for nævnet.

Sagsbehandling m.v.

§ 17 a. Ankestyrelsen stiller sekretariatsbistand til rådighed for Psykolognævnet.

Stk. 2. Psykolognævnet kan indhente sagkyndig bistand i forbindelse med sagsbehandlingen. Hvis et nævnsmedlem ønsker det, skal der indhentes sagkyndig bistand.

§ 17 b. Psykolognævnet er beslutningsdygtigt, når nævnets medlemmer eller disses stedfortrædere er til stede. Beslutninger træffes ved stemmeflertal. Står stemmerne lige, er formandens stemme afgørende.

Stk. 2. Psykolognævnets formand kan træffe afgørelse på nævnets vegne:

- 1) i sager, hvor det må anses for åbenbart, at der ikke er anledning til at iværksætte tilsynsforanstaltninger efter lovens kapitel 1 b, og

2) i beslutninger om ikke at iværksætte en tilsynssag, fordi sagens genstand ligger mere end 5 år tilbage, jf. § 2 a, stk. 4.

Stk. 3. Psykolognævnet kan overlade til sekretariatet at træffe afgørelse i sager om:

- 1) autorisation, jf. § 2, stk. 3, og
- 2) anerkendelse af udenlandske erhvervmæssige kvalifikationer efter regler udstedt i medfør af § 19, stk. 1.

§ 17 c. Psykolognævnets afgørelser kan ikke indbringes for anden administrativ myndighed.«

25. § 18 ophæves.

26. Før § 19 indsættes som ny overskrift:

»Anerkendelse af udenlandske psykologers erhvervmæssige kvalifikationer«.

27. § 19, stk. 2, ophæves.

28. § 20 ophæves.

29. Før § 21 indsættes som ny overskrift:

»Tavshedspligt«.

30. § 21, stk. 1, ophæves.

Stk. 2 bliver herefter stk. 1.

31. Efter § 21 i kapitel 4 indsættes:

»Orientering og vejledning

§ 21 a. Psykolognævnet skal orientere den omhandlede autoriserede psykologs arbejdsgiver eller opdragsgiver om afgørelser, hvor nævnet har udtalt alvorlig kritik, jf. § 2 c, stk. 2, iværksat skærpet tilsyn, jf. § 2 d, givet et påbud, jf. § 2 e, eller midlertidigt eller endeligt frataget autorisation, jf. §§ 3 og 5.

Stk. 2. Psykolognævnet skal endvidere orientere Styrelsen for Patientsikkerhed om afgørelser, hvor nævnet har udtalt kritik eller alvorlig kritik, jf. § 2 c, iværksat skærpet tilsyn, jf. § 2 d, givet et påbud, jf. § 2 e, eller midlertidigt eller endeligt frataget autorisation, jf. §§ 3 og 5.

§ 21 b. Sundhedsvæsenets Disciplinærnævn skal orientere Psykolognævnet om afgørelser, hvor Disciplinærnævnet har udtalt kritik, udtalt kritik med indskærpelse eller iværksat sanktioner, vedrørende en autoriseret psykologs virksomhed inden for sundhedsvæsenet.

Stk. 2. Psykolognævnet skal ved henvendelser vedrørende en autoriseret psykologs virksomhed inden for sundhedsvæsenet vejlede om muligheden for at indbringe en klage for Sundhedsvæsenets Disciplinærnævn.«

32. I § 23, stk. 1, ændres »§ 1, §§ 14-16 og § 21, stk. 1,« til: »§§ 1, 14 og 16«.

§ 2

Stk. 1. Loven træder i kraft den 1. juli 2017, jf. dog stk. 2.

Stk. 2. § 11 b i lov om psykologer m.v., som affattet ved denne lovs § 1, nr. 17, finder ikke anvendelse for sager, som er indgået til eller oprettet af Psykolognævnet som led i administrativ sagsbehandling før den 1. juli 2017.

§ 3

Loven gælder ikke for Færøerne og Grønland, men kan ved kongelig anordning sættes i kraft for Færøerne med de afvigelser, som de særlige færøske forhold tilsiger.

Bemærkninger til lovforslaget

Almindelige bemærkninger

Indholdsfortegnelse

1. Indledning
2. Lovforslagets indhold
 - 2.1. Adgang til at meddele påbud og iværksætte skærpet tilsyn
 - 2.2. Offentliggørelse af afgørelser om alvorlig kritik, faglige påbud, skærpet tilsyn og autorisationsfratagelse
 - 2.3. Ændret sammensætning af nævnet
 - 2.4. Klare regler for sagsbehandling
 - 2.5. Ændret struktur
3. De økonomiske og administrative konsekvenser for det offentlige
4. De økonomiske og administrative konsekvenser for erhvervslivet m.v.
5. De administrative konsekvenser for borgere
6. De miljømæssige konsekvenser
7. Forholdet til EU-retten
8. Hørte myndigheder og organisationer m.v.
9. Sammenfattende skema

1. Indledning

Psykolognævnet fører tilsyn med autoriserede psykologer. Med lovforslaget foreslås en ændret sammensætning af Psykolognævnet og en styrkelse af Psykolognævnets tilsynsvirksomhed. Det foreslås blandt andet, at der gives Psykolognævnet mulighed for at give påbud til en autoriseret psykolog om at ændre dennes virksomhed eller iværksætte et skærpet tilsyn, hvis psykologen har udvist alvorlig eller gentagen kritisabel faglig virksomhed. Det foreslås også at indføre en ordning

for offentliggørelse af Psykolognævnets afgørelser om alvorlig kritik, faglige påbud og skærpet tilsyn. Det er hensigten med de nye muligheder at opnå en effektivisering af Psykolognævnets tilsynsvirksomhed. Lovforslaget indebærer endelig en modernisering af psykologloven i form af en lettere ændret struktur af loven, hvorved nævnets kompetencer og organisation tydeliggøres.

Lov om psykologer m.v. (herefter psykologloven), jf. lovebekendtgørelse nr. 229 af 8. marts 2012, har eksisteret stort set uændret siden vedtagelsen i 1993 (L 23, folketingssamling 1992/93). Formålet med loven var dels at etablere en autorisationsordning for psykologer, dels at indføre titelbeskyttelse for psykologer og autoriserede psykologer. Loven har kun været ændret ganske få gange siden og da kun med begrænsede ændringer.

Det er hovedformålet med lovforslaget at skabe øget tryghed og gennemsigtighed for borgerne ved valg af autoriseret psykolog. Også for myndighederne er det vigtigt, at der er fuld tillid til den autoriserede psykolog, og til at denne efterlever de psykologfaglige forpligtelser i psykologloven, når myndigheden skal vælge en psykolog til f.eks. at udarbejde en børnesagkyndig erklæring.

Der er behov for et mere effektivt og tidssvarende tilsynssystem. Det kræver, at Psykolognævnet har de nødvendige redskaber. Med lovforslaget gives Psykolognævnet som tilsynsmyndighed derfor kompetence til at anvende tilsynsforanstaltninger såsom skærpet tilsyn og påbud i sager, hvor en autoriseret psykolog har udvist alvorlig eller gentagen kritisabel faglig virksomhed.

Et vigtigt element i bestræbelserne for at opnå et mere effektivt og tidssvarende tilsynssystem er indførelse af en offentliggørelsesordning. Ordningen skal give den enkelte borger mulighed for, inden borgeren træffer valg af autoriseret psykolog, at se, hvilke autoriserede psykologer der har modtaget alvorlig kritik, har modtaget et påbud eller er under skærpet tilsyn og ikke mindst baggrunden herfor. En sådan ordning kan også bruges af offentlige myndigheder, som anvender autoriserede psykologer til udfærdigelse af psykologerklæringer m.v.

Lignende offentliggørelsesordninger findes i sundhedssystemet. Det synes uhensigtsmæssigt, at borgeren, når valget omhandler læge, fysioterapeut eller fodterapeut har adgang til oplysninger om, hvorvidt den pågældende har modtaget alvorlig kritik fra tilsynsmyndighederne, mens dette ikke gør sig gældende, når samme borger står over for valg af autoriseret psykolog. Den øgede gennemsigtighed er til fordel ikke kun for borgerne, men også for den enkelte autoriserede psykolog, der er impliceret i en tilsynssag, idet psykologens opdragsgivere, klienter m.v. vil blive givet mulighed for klart at kunne forholde sig til, hvorfor der f.eks. er udtalt alvorlig kritik af den autoriserede psykolog.

2. Lovforslagets indhold

2.1. Adgang til at meddele påbud og iværksætte skærpet tilsyn

2.1.1. Gældende ret

Psykolognævnet kan ifølge gældende lovgivning (psykologlovens § 3) fratage en autoriseret psykolog sin autorisation, såfremt psykologen antages at være til fare for andre mennesker på grund af en

lidelse, der gør den pågældende uegnet til udøvelse af hvervet, eller på grund af sygdom eller misbrug af rusmidler eller lignende, der medfører mangelfuld sjælstilstand eller på grund af udvist grov forsømmelighed. Psykolognævnet kan endvidere (psykologlovens § 5) i påtrængende tilfælde midlertidigt fratage psykologen autorisationen, hvis den fortsatte virksomhed frembyder overhængende fare. Psykologloven rummer ikke andre reaktionsmuligheder.

2.1.2. Social- og Indenrigsministeriets overvejelser

Psykolognævnet har efterspurgt flere reaktionsmuligheder i forbindelse med behandlingen af tilsynssager. Nævnet har bl.a. peget på de muligheder, som tilsynsmyndighederne i sundhedsvæsenet kan gøre brug af, herunder påbud og skærpet tilsyn.

Social- og Indenrigsministeriet finder det relevant at supplere Psykolognævnets muligheder for at gribe ind over for psykologer, der udviser alvorlig eller gentagen kritisabel faglig virksomhed. Social- og Indenrigsministeriet finder det endvidere relevant at supplere Psykolognævnets muligheder for at gribe ind over for psykologer, når der er mistanke om psykologens egnethed til at udføre psykologfaglig virksomhed. Mistanke om egnethed kan f.eks. relatere sig til psykologens fysiske tilstand, sygdom eller misbrug. Social- og Indenrigsministeriet finder, at en mulighed for at anvende påbud og iværksættelse af skærpet tilsyn ved kritisabel faglig virksomhed og påbud ved begrundet mistanke vil styrke Psykolognævnets rolle som en effektiv tilsynsmyndighed.

2.1.3. Den foreslåede ordning

Social- og Indenrigsministeriet foreslår, at der indføres en hjemmel i psykologloven for Psykolognævnet til at kunne meddele en autoriseret psykolog et fagligt påbud, hvis en psykolog har udvist alvorlig eller gentagen kritisabel faglig virksomhed.

Det faglige påbud vil således kunne anvendes i situationer, hvor nævnet finder, at psykologens manglende overholdelse af psykologens faglige forpligtelser er af en sådan karakter, at den udløser en afgørelse om alvorlig kritik, og i situationer, hvor nævnet gentagne gange har fundet, at psykologens faglige virksomhed er kritisabel.

De faglige forpligtelser udledes af pligten for en autoriseret psykolog til under udøvelse af sin virksomhed at udvise omhu og samvittighedsfuldhed og pligten til at føre ordnede optegnelser.

Et påbud kunne f.eks. vedrøre korrekt journalføring, korrekt informering af klienter og efterlevelse af faglige normer. Et påbud indebærer ikke begrænsninger i vedkommende psykologs virksomhedsudøvelse.

Det foreslås ligeledes, at der indføres hjemmel til at fratage psykologens autorisation, hvis psykologen ikke efterkommer påbuddet. Forslaget skal ses i sammenhæng med, at Social- og Indenrigsministeriet ønsker at give Psykolognævnet bedre mulighed for at sanktionere psykologer, der ikke lever op til den autoriserede psykologs forpligtelser efter loven, herunder også en lettere adgang for nævnet til at løfte bevisbyrden i sager om fratagelse af autorisation. Forslaget skal dog også ses i

sammenhæng med proportionalitetsprincippet, hvorefter mildere sanktioner bør foretrækkes, når det er muligt. Afgørelsen om fagligt påbud skal offentliggøres, jf. nedenfor afsnit 2.2.

Det foreslås videre, at der indføres en hjemmel i psykologloven til, at Psykolognævnet kan meddele en autoriseret psykolog påbud om lade sig underkaste undersøgelser og medvirke ved kontrolforanstaltninger, hvis der er begrundet mistanke om, at en autoriseret psykolog er uegnet til udøvelsen af erhvervet som følge af fysisk tilstand, sygdom, misbrug eller lignende. Påbuddets indhold i form af en forpligtelse til at lade sig underkaste undersøgelser og/eller medvirke ved kontrolforanstaltninger er i modsætning til Psykolognævnets muligheder efter psykologlovens § 7 ikke et processuelt skridt med henblik på sagsoplysning i en sag, hvor nævnet overvejer at træffe afgørelse om autorisationsfratagelse. Formålet med et påbud efter den foreslåede § 2 e, stk. 2, er derimod i lighed med et fagligt påbud efter stk. 1 at søge en ændring af de forhold, der begrundet påbuddet. Afgørelsen om påbud i en egnethedssag skal ikke offentliggøres.

Det foreslås endvidere i forlængelse af ovenstående, at Psykolognævnet gives mulighed for at træffe afgørelse om iværksættelse af et skærpet tilsyn. Reaktionsmuligheden skal kunne anvendes i sager, hvor den autoriserede psykolog har udvist alvorlig eller gentagen kritisabel faglig virksomhed, dvs. i sager om overholdelse af psykologens faglige forpligtelser.

Anvendelse af skærpet tilsyn skal ske under overholdelse af proportionalitetsprincippet. Der er således tale om, at skærpet tilsyn kan anvendes i sager med samme grad af kritisabel faglig virksomhed som det ovenfor beskrevne faglige påbud. Der vil være sager, hvor et skærpet tilsyn på baggrund af sagens karakter og de forhold, der ligger til grund for tilsynsreaktionen er mere hensigtsmæssigt, eller hvor et påbud ikke er egnet. Psykolognævnet skal vurdere, hvilken tilsynsforanstaltning der er mest egnet, når det er konstateret, at der foreligger alvorlig eller gentagen kritisabel faglig virksomhed. Der vil kunne træffes afgørelse om udstedelse af påbud såvel som iværksættelse af skærpet tilsyn over for en autoriseret psykolog. Det er dog påkrævet, at påbuddet og iværksættelsen af skærpet tilsyn samlet overholder proportionalitetsprincippet.

Der henvises til de specielle bemærkninger til de foreslåede bestemmelser i psykologlovens §§ 2 c - 2 e, som affattet ved lovforslagets § 1, nr. 8.

2.2. Offentliggørelse af ikke-anonymiserede afgørelser om alvorlig kritik, faglige påbud, skærpet tilsyn og autorisationsfratagelse

2.2.1. Gældende ret

Psykolognævnet offentliggør afgørelser om midlertidig eller endelig fratagelse af autorisation, jf. psykologlovens § 8. Psykolognævnet giver endvidere offentlig meddelelse om autorisationer samt om fratagelser og fraskrivelser efter lovens §§ 9, 10 og 20, jf. psykologlovens § 11. Der er ikke fastsat nærmere regler om, hvordan offentliggørelse skal ske.

På Psykolognævnets hjemmeside findes et offentligt tilgængeligt register over autoriserede psykologer. Her kan man finde navne på autoriserede psykologer ved at udfylde et af søgekriterierne (navn, efternavn, postnummer eller by).

I Psykolognævnets beretninger om nævnets virksomhed er indeholdt en sammenfatning af nævnets afgørelser i autorisationssager og i tilsynssager samt af andre principielle beslutninger. Sammenfatningen indeholder en række eksempler, som belyser nævnets administration af psykologloven og administrationen af nævnets retningslinjer for den praktiske uddannelse af december 2002. Beretningen er senest udkommet i 2005, 2009 og 2013.

Psykolognævnet behandler ca. 50 tilsynssager om året. Heraf udtaler nævnet kritik eller alvorlig kritik i ca. halvdelen. Det er forskelligt fra år til år, hvor mange sager der har medført alvorlig kritik, men antallet har de seneste år ligget mellem 12 og 21 sager. Nævnets afgørelser offentliggøres ikke, men et anonymiseret resumé af udvalgte afgørelser indgår i nævnets beretning.

2.2.2. Social- og Indenrigsministeriets overvejelser

Social- og Indenrigsministeriet har overvejet, om der kan indføres en offentliggørelsesordning på psykologområdet svarende til offentliggørelsesordningerne på sundhedsområdet. Social- og Indenrigsministeriet har overvejet en offentliggørelsesordning med offentliggørelse uden anonymisering af oplysninger om psykologen omfattende de afgørelser, hvor Psykolognævnet udtaler alvorlig kritik, udsteder et fagligt påbud, iværksætter skærpet tilsyn eller træffer afgørelse om autorisationsfratagelse.

En offentliggørelsesordning vil betyde, at der skabes større gennemsigtighed i nævnets arbejde, og at både borgere og offentlige myndigheder, der anvender psykologer, får mulighed for indsigt i afgørelser vedrørende autoriserede psykologers faglige virksomhed. Det vil give både borgere og offentlige myndigheder et mere kvalificeret grundlag for valg af psykolog. Det vil ligeledes medføre den fordel for den autoriserede psykolog, der har modtaget alvorlig kritik, et fagligt påbud eller iværksættelse af skærpet tilsyn, at psykologens (potentielle) klienter, opdragsgivere m.v. har mulighed for at se baggrunden og begrundelsen for tilsynssanktionen.

Det er ministeriets opfattelse, at en offentliggørelsesordning uden anonymisering af afgørelser fra Psykolognævnet, hvor nævnet udtaler alvorlig kritik, udsteder et påbud, iværksætter skærpet tilsyn eller træffer afgørelse om autorisationsfratagelse bedst kan sammenlignes med offentliggørelsesordningen på sundhedsområdet. Psykolognævnet fører kun tilsyn med autoriserede psykologer og træffer derfor naturligvis også kun afgørelser i relation til autoriserede psykologer. Gruppen af ikke-autoriserede psykologer vil derfor ikke være omfattet af en offentliggørelsesordning. Klager over ikke-autoriserede psykologer kan behandles i Etiknævnet under Dansk Psykolog Forening, hvis klagen falder inden for Etiknævnets regler.

2.2.3. Den foreslåede ordning

Det foreslås, at der indsættes en hjemmel i psykologloven til etablering af en offentliggørelsesordning, hvorved Psykolognævnet i forbindelse med nævnets faglighedsvurderinger får mulighed for uden anonymisering at offentliggøre afgørelser om alvorlig kritik, fagligt påbud og iværksættelse af skærpet tilsyn. Det foreslås, at der indsættes en bemyndigelsesbestemmelse, så der ved bekendtgørelse kan fastsættes regler om de mere tekniske forhold såsom dataansvar, hvor og hvornår der sker offentliggørelse m.v.

Indførelse af en offentliggørelsesordning for afgørelser i de mest alvorlige sager uden anonymisering af oplysninger vedrørende den implicerede psykolog rejser persondataretlige spørgsmål, særligt da der kan være tale om følsomme personoplysninger omfattet af §§ 7 eller 8 i lov om personoplysninger (herefter persondataloven), jf. lovbekendtgørelse nr. 429 af 31. maj 2000 med senere ændringer.

Det fremgår af persondatalovens § 7, stk. 1, at bl.a. oplysninger om helbredsmæssige forhold ikke må behandles. Det fremgår endvidere af samme lovs § 8, stk. 1, at der ikke må behandles oplysninger om strafbare forhold, væsentlige sociale problemer og andre rent private forhold, medmindre det er nødvendigt for varetagelsen af myndighedens opgaver. Den foreslåede offentliggørelsesordning har karakter af et retsinformationssystem, hvorefter der i henhold til § 9 i persondataloven kan ske behandling af oplysningerne, hvis behandlingen sker med henblik på at føre retsinformationssystemer af væsentlig samfundsmæssig betydning.

Det er Social- og Indenrigsministeriets vurdering, at det er af væsentlig samfundsmæssig betydning, at den enkelte borger kan få oplysninger om, hvorvidt en autoriseret psykolog i væsentligt omfang ikke har levet op til sine forpligtelser efter lovgivningen eller har udvist alvorlig eller gentagen kritisabel psykologfaglig virksomhed. Ministeriet finder endvidere, at hensynet til, at den enkelte borger har mulighed for at fravælge en autoriseret psykolog på baggrund af vedkommendes alvorligt kritisable psykologfaglige virksomhed, overstiger hensynet til den enkelte autoriserede psykolog.

Det bemærkes, at det alene er personoplysninger vedrørende den implicerede psykolog, der ikke anonymiseres. Personoplysninger vedrørende klienter m.v., herunder følsomme personoplysninger, vil fremstå anonymiserede.

Det foreslås, at offentliggørelsesordningen begrænses til de alvorligste tilsynsforanstaltninger i faglige sager samt afgørelser og domme om autorisationsfratagelse. Tilsynsforanstaltninger omfattet af offentliggørelsesordningen vil dermed være alvorlig kritik, faglige påbud og iværksættelse af skærpet tilsyn. Det er i sager, hvor der er anvendt disse typer af foranstaltninger, at der foreligger så alvorlige forhold, at førelse af offentliggørelsesordningen er af væsentlig samfundsmæssig betydning.

Det fremgår af persondatalovens § 9, stk. 2, at oplysninger, der behandles i medfør af § 9, stk. 1, ikke senere må behandles i andet øjemed. Det fremgår endvidere af § 9, stk. 3, at tilsynsmyndigheden (Datatilsynet), kan meddele nærmere vilkår.

Af vilkår nr. 1 i Datatilsynets standardvilkår for retsinformationssystemer fremgår bl.a., at i afgørelser, som indeholder fortrolige oplysninger eller oplysninger om enkeltpersoners rent private forhold, skal de pågældende oplysninger anonymiseres i overensstemmelse med vilkår nr. 2 før videregivelse må finde sted. Af vilkår nr. 2 fremgår, at anonymisering består i udeladelse af personnavne, præcise adresseangivelser og eventuelt andre identifikationsoplysninger vedrørende personer.

Med den foreslåede offentliggørelsesændring er der tilsigtet en fravigelse af vilkår nr. 1 og nr. 2 i Datatilsynets standardvilkår for retsinformationssystemer, i og med at offentliggørelsesordningen

vil betyde, at der ikke vil blive foretaget anonymisering af oplysninger om den implicerede psykolog i de omfattede afgørelsestyper. Anonymisering af klienter m.v. nævnt i nævnets afgørelse vil ske i overensstemmelse med Datatilsynets standardvilkår for Retsinformationssystemer. Der tilsigtes ikke en fravigelse af de øvrige vilkår i Datatilsynets standardvilkår for retsinformationssystemer. Den dataansvarlige i relation til offentliggørelsesordningen vil være Psykolognævnet.

Det fremgår af persondatalovens § 37, stk. 1, at den dataansvarlige skal berigtige, slette eller blokere oplysninger, der viser sig urigtige eller vildledende eller på lignende måde er behandlet i strid med lov eller bestemmelser udstedt i medfør af lov, hvis en registreret person fremsætter anmodning herom. I forlængelse heraf fremgår det af persondatalovens § 37, stk. 2, at den dataansvarlige, hvis en registreret person fremsætter anmodning herom, skal underrette den tredjemand, hvortil oplysninger er videregivet, om, at de videregivne oplysninger er berigtiget, slettet eller blokeret.

Dette gælder dog ikke, hvis underretningen viser sig umulig eller er uforholdsmæssig vanskelig. Det er Social- og Indenrigsministeriets vurdering, at det i en sådan situation vil være umuligt for Psykolognævnet som dataansvarlig at underrette tredjemand, da offentliggørelse vil finde sted på Psykolognævnets hjemmeside, hvor det ikke vil være muligt at konstatere, hvem der har set de pågældende oplysninger.

Ved fastsættelse af regler vedrørende offentliggørelsesordningen i medfør af den foreslåede bemyndigelsesbestemmelse vil der blive indhentet en udtalelse fra Datatilsynet. Det forudsættes, at der senest ved ikrafttrædelse af en sådan bekendtgørelse vil blive foretaget en eventuel fornøden anmeldelse til Datatilsynet.

Det foreslås, at påbud i egnethedssager ikke omfattes af offentliggørelsesordningen, da hensynet til beskyttelse af psykologens privatliv og følsomme personoplysninger findes at veje tungere end hensynet til offentligheden henset til karakteren af de følsomme personoplysninger. Dette skal ses i modsætning til afgørelser og domme om autorisationsfratagelse, hvor der vil ske offentliggørelse, uanset at afgørelsen er truffet på baggrund af forhold, der omhandler psykologens egnethed. Der henvises til de specielle bemærkninger til de foreslåede bestemmelser i psykologlovens §§ 11 - 11 b, som affattet ved lovforslagets § 1, nr. 17.

2.3. Ændret sammensætning af nævnet

2.3.1. Gældende ret

Nævnet består af 9 medlemmer og et tilsvarende antal personlige suppleanter, der alle udnævnes af social- og indenrigsministeren. Ét medlem vælges af social- og indenrigsministeren og de øvrige medlemmer udnævnes efter indstilling fra henholdsvis sundhedsministeren, undervisningsministeren, KL, Danske Regioner, Københavns og Frederiksberg Kommuner, Danske Handicaporganisationer og Dansk Psykologforening. Dansk Psykolog Forening indstiller to medlemmer.

Psykolognævnets medlemmer udnævnes for 4 år ad gangen, jf. § 17 i psykologloven. Hvis udnævnelse finder sted i løbet af en periode, gælder den kun til periodens udløb.

Social- og indenrigsministeren udpeger formanden og næstformanden blandt nævnets medlemmer. Formanden er aktuelt Social- og Indenrigsministeriets medlem. Der er ikke udpeget en næstformand.

Alle medlemmer deltager i nævnets møder om behandling af sager. Stedfortræderen giver møde, hvis det ordinære medlem er forhindret, eller hvis der foreligger inhabilitet. Der afholdes i praksis 4-6 møder årligt.

2.3.2. Social- og Indenrigsministeriets overvejelser

Der har ikke været ændret på Psykolognævnets sammensætning siden nævnets tilblivelse i 1993. Social- og Indenrigsministeriet har derfor overvejet om sammensætningen er tidssvarende, og om der fortsat er behov for et nævn med 9 medlemmer, hvor alle 9 medlemmer skal deltage i nævnmøderne. Det er Social- og Indenrigsministeriets vurdering, at der med fordel kan ske en reduktion i antallet af nævnsmedlemmer. Formål hermed er at skabe en mere effektiv sagsbehandling og beslutningsproces.

Ministeriet finder, at der er behov for at fastholde og styrke de psykologfaglige kompetencer i nævnet. Ministeriet finder endvidere, at det er væsentligt, at der også fortsat er lægmandsrepræsentanter i nævnet, således at klientperspektivet samt opdrags- og arbejdsgiversynspunkter repræsenteres. En sådan sammensætning sikrer både den psykologfaglige ekspertise og en nuanceret hensyntagen til såvel psykologfaglige synspunkter som perspektiver fra klient- og opdragsgiversiden ved nævnets bedømmelse.

Indtil kommunalreformen i 2007 var Københavns Kommune og Frederiksberg Kommune ikke medlem af KL som følge af deres dobbeltstatus som både amt og kommune. Københavns Kommune og Frederiksberg Kommune har derfor i fællesskab kunnet indstille et medlem til nævnet. Dette blev ved en fejl ikke ændret med konsekvenslovforslagene i forbindelse med kommunalreformen.

Social- og Indenrigsministeriet finder, at der ikke er behov for at videreføre denne indstillingsret for København og Frederiksberg Kommuner.

Social- og Indenrigsministeriet har endvidere overvejet ministerierepræsentanternes (Sundheds- og Ældreministeriet og Ministeriet for Børn, Undervisning og Ligestilling) rolle i nævnet, og vurderet, at der heller ikke er særskilt grund til at bevare disse ministeriers indstillingsret. De særlige kompetencer, som de ministerieudpegede medlemmer kan besidde fra et sundheds- henholdsvis uddannelses- og børneperspektiv, vurderes også fremover at kunne dækkes ved Psykolognævnets mulighed for at indkalde sagkyndig bistand ved behandlingen af en specifik sag.

Endelig har ministeriet, i forbindelse med at sekretariatet for Psykolognævnet er blevet overført til Ankestyrelsen, overvejet, hvordan nævnet strukturmæssigt kan tilpasses andre nævn i regi af Ankestyrelsen, herunder med en ankechef som formand.

2.3.3. Den foreslåede ordning

Social- og Indenrigsministeriet foreslår, at Psykolognævnet fremadrettet skal bestå af en formand og 4 øvrige nævnsmedlemmer, som alle beskikkes af social- og indenrigsministeren.

Formanden skal være ansat i Ankestyrelsen og opfylde uddannelseskravet i § 51, stk. 2, i lov om retssikkerhed og administration på det sociale område. Et medlem beskikkes efter fælles indstilling af KL og Danske Regioner. KL og Danske Regioner skal således fremadrettet deles om en plads i nævnet. Et medlem beskikkes som hidtil efter indstilling af Danske Handicaporganisationer. To medlemmer beskikkes som hidtil efter indstilling af Dansk Psykolog Forening. Den forholdsmæssige andel af nævnsmedlemmer med psykologfaglige kompetencer styrkes således væsentligt.

Der henvises til de specielle bemærkninger til de foreslåede bestemmelser i psykologlovens §§ 17 - 17 c, som affattet ved lovforslagets § 1, nr. 24.

2.4. Klare regler for sagsbehandling

2.4.1. Gældende ret

Som tilsynsmyndighed udøver Psykolognævnet sit tilsyn med autoriserede psykologers faglige virke ved behandling af konkrete sager. Efter gældende praksis iværksættes en tilsynssag typisk på baggrund af en konkret henvendelse fra en borger. Psykolognævnet kan også af egen drift rejse en tilsynssag. I praksis afviser nævnet at iværksætte en tilsynssag, hvis sagens genstand ligger mere end 3 år tilbage i tiden. Dette skyldes, at det er vanskeligt at oplyse sagen tilstrækkelig, da autoriserede psykologer kun har pligt til at opbevare journaler i 3 år regnet fra tidspunktet for den senest foretagne optegnelse. Det bemærkes, at det med forslaget § 1, nr. 21, foreslås at opbevaringspligten udvides til at gælde i 5 år. Psykolognævnet indhenter i forbindelse med sagens behandling oplysninger fra den autoriserede psykolog. Når nævnet har truffet afgørelse i en sag, orienterer Psykolognævnet efter fast praksis ud over den autoriserede psykolog også dennes opdragsgiver, f.eks. en kommune eller statsforvaltningen.

Psykolognævnet bliver betjent af et sekretariat, der varetager den daglige sagsbehandling. Siden 15. august 2015 har sekretariatet været organisatorisk forankret i Ankestyrelsen. Det har fra nedsættelsen af Psykolognævnet været en forudsætning, at der var et sekretariat, der varetog de praktiske opgaver i forbindelse med nævnets sagsbehandling, omend sekretariatets rolle og funktion aldrig har været beskrevet i loven.

Sekretariatet varetager i dag en del af nævnets sagsbehandling, herunder ansøgninger om autorisation (ca. 400 sager årligt) og sager om anerkendelse af udenlandske psykologers erhvervsmæssige kvalifikationer (ca. 15-20 sager årligt). I forbindelse med autorisationssager opkræver sekretariatet et gebyr på 1.500 kr. Gebyret opkræves i forbindelse med meddelelsen af autorisationen.

I visse sager er det formanden for Psykolognævnet, der på nævnets vegne træffer afgørelser. Hjemlen hertil findes i lovens § 17, stk. 5, som er en bemyndigelsesbestemmelse til at fastsætte regler om, at sager, i hvilke afgørelsen ikke skønnes at frembyde tvivl, henvises til formandens afgørelse. Bemyndigelsen er udnyttet i nævnets forretningsorden.

2.4.2. Social- og Indenrigsministeriets overvejelser

Social- og Indenrigsministeriet finder behov for at tydeliggøre nævnets rolle som tilsynsmyndighed, herunder at nævnet er en tilsynsmyndighed og ikke en klageinstans.

I den forbindelse har ministeriet overvejet, om det kan tydeliggøres i loven, hvornår Psykolognævnet kan eller skal iværksætte en tilsynssag, herunder at nævnet kan iværksætte en tilsynssag af egen drift. Samtidigt har ministeriet overvejet, hvordan nævnets kompetence kan afgrænses, således at nævnet får mulighed at afvise sager, hvor det allerede ved den indledende behandling er tydeligt, at sagens genstand ligger mere end 5 år tilbage i tiden, og at det derfor vil være vanskeligt at oplyse sagen tilstrækkeligt.

Endelig finder Social- og Indenrigsministeriet det af ordensmæssige grunde hensigtsmæssigt at præcisere sekretariatets organisering og kompetence og samtidigt tydeliggøre, hvilke opgaver der udføres af nævnet, og hvilke der udføres af sekretariatet. Tilsvarende finder ministeriet det hensigtsmæssigt også at præcisere formandens mulighed for at træffe afgørelse på nævnets vegne.

2.4.3. Den foreslåede ordning

Social- og Indenrigsministeriet foreslår, at det lovfæstes, at Psykolognævnet som led i sit tilsyn med autoriserede psykologer både kan optage sager til behandling på baggrund af henvendelser fra borgere eller andre og af egen drift. Der henvises til de specielle bemærkninger til de foreslåede bestemmelser i psykologlovens § 2 a, som affattet ved lovforslagets § 1, nr. 8.

Samtidigt foreslås det, at der i loven skabes klar hjemmel til, at Psykolognævnet nævnet kan sende en kopi af afgørelsen til den autoriserede psykologs arbejdsgiver eller opdragsgiver, i sager hvor nævnet har truffet afgørelse om alvorlig kritik, påbud, skærpet tilsyn eller autorisationsfratagelse. Særligt i relation til opdragsgivere skal forslaget ses i sammenhæng med den foreslåede bestemmelse i § 2 c, stk. 3, hvorefter Psykolognævnet i afgørelser, hvor nævnet udtaler kritik eller alvorlig kritik, skal udtale sig om kritikens betydning for det i sagen omhandlede arbejde. Der henvises til de specielle bemærkninger til den foreslåede bestemmelse i psykologlovens § 21 a, stk. 1, som affattet ved lovforslagets § 1, nr. 31.

Med henblik på at sikre en klar retsstilling for, hvornår Psykolognævnet kan afvise at iværksætte en tilsynssag, foreslås der indført mulighed for at afvise sager, hvis genstand ligger mere end 5 år tilbage i tiden. Der henvises til de specielle bemærkninger til den foreslåede bestemmelse i psykologlovens § 2 a, stk. 4, som affattet ved lovforslagets § 1, nr. 8.

Psykolognævnets sekretariat er som ovenfor nævnt organisatorisk forankret i Ankestyrelsen. Af ordensmæssige grunde foreslås det, at sekretariatets organisering og kompetence skrives direkte ind i loven. I den forbindelse foreslås det fastsat i loven, i hvilket omfang Psykolognævnet kan overlade det til sekretariatet at træffe afgørelse. Det foreslås samtidigt præciseret i loven, i hvilket omfang formanden kan træffe afgørelse på nævnets vegne. Der henvises til de specielle bemærkninger til de foreslåede bestemmelser i psykologlovens §§ 17 a og 17 b, som affattet ved lovforslagets § 1, nr. 24.

Endelig foreslås psykologlovens bemyndigelsesbestemmelse om gebyrfastsættelse ændret, så Psykolognævnet kan opkræve gebyr ved indledningen af behandlingen af ansøgninger om autorisation, og ikke først når autorisationen meddeles. Der henvises til de specielle bemærkninger til den foreslåede bestemmelse i psykologlovens § 2, stk. 5, som affattet ved lovforslagets § 1, nr. 7.

2.5. Ændret struktur

2.5.1. Gældende ret

Den gældende psykologlov er bygget op omkring autorisationsordningen. Nævnets kompetencer og opgaver fremgår af bestemmelser i flere forskellige kapitler.

Samtidigt er en central del af loven i form af bestemmelserne om titelbeskyttelse delt mellem forskellige kapitler.

2.5.2. Social- og Indenrigsministeriets overvejelser

Med lovforslaget styrkes nævnets rolle som tilsynsmyndighed, og Social- og Indenrigsministeriet finder i den forbindelse, at dette også bør afspejles i lovens struktur.

Endvidere ønsker Social- og Indenrigsministeriet at tydeliggøre, at der både er en beskyttet titel for psykologer og en beskyttet titel for autoriserede psykologer.

2.5.3. Den foreslåede ordning

Med lovforslaget foreslås indsat en række overskrifter og nye kapitler i loven med henblik på at tydeliggøre Psykolognævnets rolle og opgaver. Der er endvidere foretaget en omstrukturering for at samle de bestemmelser, der indholdsmæssigt har samme indhold, men som har været placeret forskellige steder i loven.

Det foreslås blandt andet, at bestemmelsen i § 21, som fastslår titelbeskyttelse til den del af akademisk uddannede psykologer, der ikke søger om autorisation, samles med bestemmelsen om titelbeskyttelse af autoriserede psykologer. Formålet hermed er at tydeliggøre, at der både er en beskyttet titel for psykologer og en beskyttet titel for autoriserede psykologer. Der henvises til de specielle bemærkninger til de foreslåede bestemmelser i psykologlovens § 1, som affattet ved lovforslagets § 1, nr. 2.

Tilsvarende foreslås det, at bestemmelsen i § 19, stk. 2, om meddelelse af autorisation til personer, der i udlandet har gennemført en tilsvarende uddannelse, flyttes til § 2, for derved at samle bestemmelserne om meddelelse af autorisation. Endelig foreslås, at bestemmelserne om, at Psykolognævnets afgørelser ikke kan indbringes for anden administrativ myndighed, jf. gældende § 17, stk. 6, og om muligheden for anvendelse af sagkyndig bistand, jf. gældende § 17, stk. 5, flyttes. Der henvises til de specielle bemærkninger til henholdsvis den foreslåede bestemmelse i psykologlovens § 2, stk. 2, som affattet ved lovforslagets § 1, nr. 4, og den foreslåede bestemmelse i psykologlovens § 17 a, stk. 2, og § 17 c, som affattet ved lovforslagets § 1, nr. 24.

3. Økonomiske og administrative konsekvenser for det offentlige

Lovforslaget vurderes samlet set ikke at have økonomiske konsekvenser for det offentlige.

Lovforslaget har ingen administrative konsekvenser for regioner og kommuner.

Forslaget om offentliggørelse af afgørelser i visse tilsynssager vil have administrative konsekvenser for Psykolognævnet. Disse vurderes imidlertid at være af meget beskeden karakter, herunder henset til det beskedne omfang af afgørelser, der forventes at blive omfattet af offentliggørelsesordningen. Forslaget vurderes derudover samlet set ikke at have administrative konsekvenser for staten.

4. Økonomiske og administrative konsekvenser for erhvervslivet m.v.

Lovforslaget har ingen økonomiske og administrative konsekvenser for erhvervslivet m.v.

5. Administrative konsekvenser for borgerne

Lovforslaget har ingen administrative konsekvenser for borgerne.

6. De miljømæssige konsekvenser

Lovforslaget har ingen miljømæssige konsekvenser.

7. Forholdet til EU-retten

Forslaget indeholder ikke EU-retlige aspekter.

8. Hørte myndigheder og organisationer m.v.

Et udkast til lovforslag har i perioden den 5. september 2016 til den 4. oktober 2016 været sendt i høring hos følgende myndigheder og organisationer m.v.:

Advokatrådet, Ankestyrelsen, Bedre Psykiatri - landsforeningen for pårørende, Børnerådet, Børns Vilkår, Danske Handicaporganisationer, Dansk Psykolog Forening, Danske Patienter, Danske Regioner, Datatilsynet, Den Danske Dommerforening, Domsstolsstyrelsen, Forbrugerrådet, Færøernes Sundheds- og Indenrigsministerium, KL, Københavns Kommune, Frederiksberg Kommune, Institut for Menneskerettigheder, Konkurrence- og Forbrugerstyrelsen, Landsforeningen mod spiseforstyrrelser og selvskade (LMS), Psykolognævnet, Red Barnet, Retslægerådet, Rigsombudsmanden på Færøerne, Rådet for Socialt Udsatte, SIND - Landsforeningen for psykisk sundhed, Statsforvaltningen, Vestre Landsret, Ældresagen og Østre Landsret.

9. Sammenfattende skema

	Positive konsekvenser / mindredgifter	Negative konsekvenser / merudgifter
Økonomiske konsekvenser for	Ingen	Ingen

stat, kommuner og regioner		
Administrative konsekvenser for stat, kommuner og regioner	Ingen	Ingen
Økonomiske konsekvenser for erhvervslivet	Ingen	Ingen
Administrative konsekvenser for erhvervslivet	Ingen	Ingen
Miljømæssige konsekvenser	Ingen	Ingen
Administrative konsekvenser for borgerne	Ingen	Ingen
Forholdet til EU-retten	Forslaget indeholder ikke EU-retlige aspekter	
Overimplementering af EU-retlige minimumsforpligtelser	Ja	Nej X

Bemærkninger til lovforslagets enkelte bestemmelser

§ 1

Til nr. 1

Kapitelloverskriften ændres med henblik på etablering af et nyt kapitel, som har til formål at tydeliggøre titelbeskyttelsen af psykologer og autoriserede psykologer.

Til nr. 2

Det fremgår af den gældende § 1 i psykologloven, at ret til at betegne sig som autoriseret psykolog har kun den, der har fået autorisation som psykolog efter gældende §§ 2 og 19, stk. 2.

Det fremgår af den gældende § 21, stk. 1, i psykologloven, at kun den, der ved et universitet eller anden højere uddannelsesinstitution har bestået kandidateksamen i psykologi eller dermed ligestillet eksamen har ret til at betegne sig som psykolog.

Den foreslåede bestemmelse i § 1, stk. 1, er en videreførelse af den gældende § 21, stk. 1, i psykologloven, som samtidigt ophæves med dette lovforslag.

Flytningen af bestemmelsen er en konsekvens af ønsket om at tydeliggøre og styrke titelbeskyttelsen af psykologer. Flytningen indebærer ingen indholdsmæssige ændringer.

Det betyder, at det fortsat kun er psykologer med kandidateksamen i psykolog eller dermed ligestillet eksamen, der har ret til at betegne sig psykolog. Formålet med titelbeskyttelsen er at tilgodese forbrugerbeskyttelseshensyn.

De uddannelser, der berettiger til brug af titlen psykolog er kandidateksamen i psykologi (cand. psych.) og de nu nedlagte uddannelser psykologisk-pædagogiske kandidateksamen (cand. pæd. psych.) fra Danmarks Pædagogiske Universitet (tidligere Danmarks Lærerhøjskole) og magisterkonferens i psykologi (mag. art i psykologi), samt dermed ligestillede uddannelse gennemført i udlandet.

Bacheloruddannede og den uddannelse i pædagogisk psykologi, der tilbydes i dag på DPU, og som fører til titlen cand.pæd. i pædagogisk psykologi, berettiger ikke til at anvende betegnelsen psykolog.

Uberettiget anvendelse af betegnelsen psykolog i forbindelse med udøvelse af erhvervsvirksomhed er sanktioneret med bøde, jf. psykologlovens § 23, stk. 1. Forbuddet omfatter også sammensætninger med -psykolog som f.eks. erhvervspsykolog, dybdepsykolog, idrætspsykolog, sprogpsykolog m.v.

Der henvises til lovforslagets almindelige bemærkninger afsnit 2.5.

Den foreslåede bestemmelse i § 1, stk. 2, er en videreførelse af gældende § 1 i psykologloven med konsekvensændringer som følge af forslaget om flytning af den gældende § 19, stk. 2, i psykologloven om autorisation som psykolog til personer, der i udlandet har gennemgået en uddannelse, som kan ligestilles med uddannelseskravene for opnåelse af autorisation, jf. § 2, i den gældende psykologlov. Se de specielle bemærkninger til lovforslagets § 1, nr. 4.

Uberettiget anvendelse af betegnelsen autoriseret psykolog i forbindelse med udøvelse af erhvervsvirksomhed er sanktioneret med bøde, jf. gældende psykologlovs § 23, stk. 1.

Til nr. 3

Det foreslås at indsætte en ny kapiteloverskrift før § 2 i den gældende psykologlov, så det præciseres, at bestemmelsen alene handler om kravene for at opnå autorisation og Psykolognævnets behandling af ansøgninger om autorisation.

Ændringen er en konsekvens af, at den gældende overskrift til kapitel 1 med lovforslagets § 1, nr. 1, ændres til ”Titelbeskyttelse”.

Til nr. 4

Det fremgår af § 19, stk. 2, i den gældende psykologlov, at Psykolognævnet kan meddele autorisation som psykolog til personer, der i udlandet har gennemgået en uddannelse, som kan ligestilles med de i § 2, stk. 1, nævnte uddannelser.

Det foreslås med indsættelse af et nyt *stk. 2* at flytte bestemmelsen om autorisation til personer, der i udlandet har gennemgået en ligestillet uddannelse til bestemmelsen om meddelelse af autorisation. Bestemmelserne om meddelelse af autorisation, uanset om det sker på grundlag af en dansk eller udenlandsk uddannelse, samles dermed. Psykologlovens § 19, stk. 2, ophæves samtidigt med lovforslagets § 1, nr. 27.

Formålet med flytningen er at samle de materielle bestemmelser, som handler om Psykolognævnets kompetence til at meddele autorisation. Bestemmelserne fremgår i dag af lovens § 2, stk. 2, § 17, stk. 4, og § 19, stk. 2. Flytningen af bestemmelsen indebærer ingen indholdsmæssige ændringer, men indgår som et element i en ny struktur i loven.

Den beskyttede titel som psykolog og autoriseret psykolog indebærer, at psykologerhvervet i forhold til EU-regulering betragtes som et lovreguleret erhverv. At et erhverv er lovreguleret betyder, at personer med udenlandsk uddannelse skal ansøge om autorisation eller lignende offentlig godkendelse, inden personen kan etablere sig eller tilbyde tjenesteydelser i Danmark. Lovregulerede erhverv er omfattet af Europa-Parlamentets og Rådets Direktiv 2005/36/EF af 7. september 2005 om anerkendelse af erhvervsmæssige kvalifikationer, som ændret senest ved Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2013/55/EU af 20. november 2013 (anerkendelsesdirektivet). Ansøgning om autorisation eller lignende offentlig godkendelse skal indsendes til den kompetente myndighed, som for psykologerhvervet er Psykolognævnet. I forhold til psykologerhvervet stilles ikke krav om autorisation, da autorisation i Danmark er frivillig.

Den foreslåede bestemmelse giver Psykolognævnet hjemmel til at meddele autorisation til personer, der i udlandet har gennemgået en uddannelse, som kan ligestilles med den uddannelse, der kræves for at opnå autorisation i Danmark. Det gælder både i forhold til personer, der er omfattet af anerkendelsesdirektivet og andre personer med uddannelse fra udlandet.

Der henvises til lovforslagets almindelige bemærkninger afsnit 2.5.

Til nr. 5

Det fremgår af den gældende § 2, stk. 2, i psykologloven, at autorisation som psykolog meddeles af Psykolognævnet, der fører en fortegnelse over meddelte autorisationer.

Med forslaget til § 2, *stk. 2*, der bliver *stk. 3*, præciseres det, at autorisationen meddeles efter *stk. 1* og *2* i samme bestemmelse. Oplysningen om, at Psykolognævnet fører en fortegnelse over meddelte autorisationer, udgår af denne bestemmelse, men videreføres med lovforslagets § 1, nr. 17, i et nyt kapitel om offentliggørelse.

Ændringen har ingen indholdsmæssig betydning, men indgår som et element i en ny struktur i loven.

Der henvises til lovforslagets almindelige bemærkninger afsnit 2.5.

Til nr. 6

Det fremgår af den gældende § 2, stk. 3, 1. pkt., i psykologloven, at autorisation ikke kan meddeles den, der må antages at være farlig for sine medmennesker under udøvelse af virksomhed som psykolog enten på grund af udvist grov uduelighed eller på grund af sygdom.

Med forslaget til § 2, *stk. 3, 1. pkt.*, der bliver stk. 4, 1. pkt., foreslås en ny formulering, som indholdsmæssigt ikke får betydning for administrationen af bestemmelsen.

Baggrunden for den nye formulering er et ønske om tilnærme sig ordlyden af den tilsvarende bestemmelse om afslag på autorisation i sundhedsvæsenet, jf. § 2, stk. 3, i lov om autorisation af sundhedspersoner og om sundhedsfaglig virksomhed (autorisationsloven), hvorefter autorisation ikke kan meddeles den, der opfylder betingelserne for fratagelse af autorisation.

Til nr. 7

Det fremgår af den gældende § 2, stk. 4, i psykologloven, at der for meddelelse af autorisation som psykolog skal betales et gebyr. Det fremgår også, at gebyret fastsættes af social- og indenrigsministeren.

Med forslaget til § 2, *stk. 4*, som bliver stk. 5, ændres bestemmelsen således, at social- og indenrigsministeren får bemyndigelse til at fastsætte regler om gebyr for Psykolognævnets behandling af ansøgning om autorisation.

Bemyndigelsen vil blive udnyttet til at fastsætte regler om, at gebyret kan opkræves allerede i forbindelse med behandlingen af ansøgningen og ikke først, når autorisation meddeles. Formålet hermed er at betalingstidspunktet skal afspejle det forhold, at gebyret opkræves for sagsbehandlingen af ansøgningen om autorisation og ikke udstedelsen af autorisation.

Gebyrets størrelse fastsættes i overensstemmelse med principperne for gebyrfastsættelse i staten, hvorefter der skal tilstræbes balance over en 4-årig periode fra og med regnskabsåret. Mindst en gang årligt vurderes det, om omkostningerne skal reduceres, eller gebyrsatsen justeres for at sikre balance. Gebyret skal afspejle de omkostninger, der er forbundet med behandlingen af ansøgningen.

Der henvises til lovforslagets almindelige bemærkninger afsnit 2.4.

Til nr. 8 (§§ 2 a – 2 e)

Psykolognævnet fører tilsyn med autoriserede psykologer. Dette fremgår af den gældende § 17, stk. 4, i psykologloven. Reglerne om, hvordan tilsynet skal gennemføres, og hvilke tilsynsforanstaltninger, Psykolognævnet kan iværksætte, fremgår af forskellige bestemmelser i loven.

Den gældende § 3 fastsætter reglerne for, hvornår en autoriseret psykolog kan fratages sin autorisation.

Den gældende § 4 fastsætter proceduren for indhentelse af en skriftlig erklæring fra Retslægerådet i forbindelse med en sag om fratagelse af autorisation.

Den gældende § 5 giver mulighed for at træffe afgørelse om midlertidig fratagelse af autorisation.

Den gældende § 6 vedrører processen for anlæggelse af retssag om fratagelse.

Den gældende § 7 vedrører påbud til psykologen om at lade sig underkaste en lægelig eller anden sagkyndig undersøgelse til brug for nævnets stillingtagen til, om autorisation skal søges frataget den pågældende.

Den gældende § 18, stk. 1, vedrører psykologens pligt til at afgive alle oplysninger, der er nødvendige for gennemførelse af tilsynet.

Den gældende § 20 vedrører fratagelse af autorisationen, når autorisationen er givet på grundlag af autorisation i et andet land, og autorisationen i vedkommende andet land bortfalder.

Ad ny kapiteloverskrift

For at sikre overskuelighed og sammenhæng i reglerne foreslås det at samle reglerne om Psykolognævnets tilsynspligt under ét i nye bestemmelser i et nyt kapitel 1 b. Formålet hermed er også at præcisere og styrke Psykolognævnets funktion som tilsynsmyndighed. Her fastsættes regler, som giver en tydeligere beskrivelse af nævnets opgaver, sagsbehandlingsgrundlag og tilsynsforanstaltningerne. Nogle bestemmelser videreføres uændrede. Andre er nye eller ændrede.

Det foreslås, at der indsættes et nyt kapitel 1 b med *overskriften* ”Tilsyn og tilsynsforanstaltninger”.

Til § 2 a

Den foreslåede § 2 a er ny og er en præcisering af, hvordan Psykolognævnet udfører sit tilsyn med autoriserede psykologer.

Det foreslås i § 2 a, *stk. 1*, at Psykolognævnet fører tilsyn med faglig virksomhed, der udøves af autoriserede psykologer, og den autoriserede psykologs egnethed til udøvelse af erhverv.

Tilsyn føres med alle autoriserede psykologer, uanset psykologens ansættelsesområde. Psykologens virksomhed kan således både være inden for og uden for sundhedsvæsenet.

Tilsynet vedrører de autoriserede psykologers overholdelse af de pligter, der fremgår af kapitel 2, dvs. pligten til at udvise omhu og samvittighedsfuldhed, pligten til at føre ordnede optegnelser og pligten til at udvise omhu og uhildethed ved udfærdigelse af erklæringer, som den autoriserede psykolog afgiver i egenskab heraf. Pligten til at udvise omhu og samvittighedsfuldhed har både betydning for mere formelle aspekter af den autoriserede psykologs arbejde, såsom korrekt informering af klienter, såvel som det indholdsmæssige af psykologens arbejde. Ligeledes har pligten til at udvise omhu og samvittighedsfuldhed også betydning for den autoriserede psykologs adfærd over for en klient.

Psykolognævnets tilsyn kan også vedrøre den autoriserede psykologs egnethed til udøvelse af erhvervet. Ved egnethed forstås her fravær af de grunde, som kan medføre fratagelse af autorisation, jf. § 3, stk. 1, nr. 1 og 2, i den gældende psykologlov.

En autoriseret psykologs typiske virksomhedsområde i sundhedsvæsenet omfatter psykologisk undersøgelse og behandling af psykisk lidelse samt rådgivning af mennesker, der uden at være syge befinder sig i en krisesituation eller på anden måde har personlige vanskeligheder. Der kan dels være tale om virksomhed på et sygehus eller anden behandlingsinstitution inden for sundhedsvæsenet, dels om virksomhed i privat praksis, når virksomheden omfattes af ovennævnte beskrivelse.

Autoriserede psykologers virksomhed inden for sundhedsvæsenet er omfattet af Sundhedsvæsenets Disciplinærnævns virksomhed, jf. § 1, nr. 1, i bekendtgørelse nr. 1448 af 15. december 2010 om ikke-autoriserede persongrupper inden for sundhedsvæsenet, der er omfattet af Sundhedsvæsenets Disciplinærnævns virksomhed. Psykologer, der er autoriserede i henhold til psykologloven, betragtes som sundhedspersoner i sundhedslovens forstand i det omfang, de pågældende udfører sundhedsfaglige opgaver.

Sundhedsvæsenets Disciplinærnævn behandler klager fra patienter over konkrete sundhedspersoners faglig virksomhed. Sundhedsvæsenets Disciplinærnævn afgiver i sådanne sager en udtalelse om, hvorvidt sundhedspersonens sundhedsfaglige virksomhed har været kritisabel, eller om sundhedspersonen har handlet i strid med sundhedslovens kapitel 4-7 og 9. Disciplinærnævnet kan herunder udtale kritik med indskærpelse eller søge iværksat sanktioner. Dette fremgår af § 3 i lov om klage- og erstatningsadgang inden for sundhedsvæsenet, jf. lovbekendtgørelse nr. 1113 af 7. november 2011 med senere ændringer. Se også specielle bemærkninger til forslaget til § 2 c. Det bemærkes, at Sundhedsvæsenets Disciplinærnævn også behandler klager over ikke-autoriserede psykologer, når de udfører sundhedsfaglige opgaver. Klager over ikke-autoriserede psykologer kan indgives til Dansk Psykolog Forenings Etiknævn, i det omfang at klagen falder ind under Etiknævnets kompetence.

En autoriseret psykologs typiske virksomhedsområde uden for sundhedsvæsenet omfatter blandt andet forebyggelse, rådgivning, behandling, udredning, diagnostik og lignende inden for undervisnings- og socialområdet og erhvervspsykologisk rådgivning.

Det foreslås i § 2 a, stk. 2, at Psykolognævnet som led i tilsynet kan optage sager til behandling som følge af konkrete henvendelser, såfremt nævnet finder, at der er tilstrækkeligt grundlag for at rejse en tilsynssag. Herved forstås henvendelser fra borgere, patienter, klienter m.v. Der er ikke tale om klageadgang lig den, der gælder for Sundhedsvæsenets Disciplinærnævn, hvor klager bliver part i sagen, men derimod om en adgang for Psykolognævnet til at få kendskab til sager, hvor der eventuelt er grundlag for at rejse en tilsynssag. Det er også forudsat i forarbejderne til den oprindelige psykologlov fra 1993 (Specielle bemærkninger til § 18, L 23, Folketingstidende 1992-93, sp. 686), at tilsynet må antages sædvanligvis at blive iværksat som følge af en konkret henvendelse vedrørende en autoriseret psykologs virksomhed. Borgeren, som henvender sig til Psykolognævnet, tillægges ikke partsstatus, da der er tale om en tilsynssag. Hvis klagen vedrører en autoriseret psykologs virksomhed inden for sundhedsvæsenet, skal borgeren henvises til at indgive klage til Sundhedsstyrelsens Disciplinærnævn. Der er med bestemmelsen ikke tiltænkt en ændring af gældende ret. Bestemmelsen lovfæster således praksis.

Psykolognævnet skal alene optage sagen til behandling, hvis nævnet finder, at der er tilstrækkeligt grundlag herfor. Det betyder, at en borgers henvendelse om en konkret autoriseret psykologs virksomhed ikke indebærer, at nævnet skal behandle sagen. Psykolognævnets mulighed for at rejse en sag er alene begrænset af principperne om saglig forvaltning. Det forhold, at sanktionsanvendelse på forhånd kan udelukkes, medfører ikke i sig selv, at Psykolognævnet ikke har pligt til at undersøge sagen. Der er med bestemmelsen ikke tiltænkt en ændring af gældende ret. Bestemmelsen lovfæster således praksis.

Det foreslås i § 2 a, stk. 3, at Psykolognævnet endvidere af egen drift som led i tilsynet optager sager til behandling, når nævnet finder, at der tilstrækkeligt grundlag for at rejse en tilsynssag. Det er en forudsætning, at der er grund til at antage, at en konkret autoriseret psykolog under udøvelse af sin virksomhed ikke har udvist omhu og samvittighedsfuldhed, jf. § 12 i den gældende psykologlov. Det kan f.eks. være, at Psykolognævnet via pressen eller ad anden vej bliver opmærksomme på en sag, som giver anledning til nærmere undersøgelse. Der er med bestemmelsen ikke tiltænkt en ændring af gældende ret. Bestemmelsen lovfæster således praksis.

Det foreslås i § 2 a, stk. 4, at Psykolognævnet kan afvise at iværksætte en tilsynssag på baggrund af en henvendelse, jf. stk. 2, allerede fordi en sags genstand eller det forhold, som sagen vedrører, ligger mere end 5 år forud for det tidspunkt, hvor Psykolognævnet modtager henvendelsen. Psykolognævnet har i praksis afvist henvendelser fra borgere om forhold, der ligger mere end 3 år tilbage i tiden. Det skyldes, at pligten til at føre optegnelser efter den gældende psykologlov er 3 år, og at det typisk er svært at få oplyst sager, hvor sagens genstand eller det forhold, som sagen vedrører, ligger mere end 3 år forud for det tidspunkt, hvor nævnet modtager henvendelsen. Med lovforslagets § 1, nr. 21, foreslås opbevaringspligten udvidet til 5 år, hvorfor tidsangivelsen i § 2 a, stk. 4, også fastsættes til 5 år. Bestemmelsen udelukker ikke, at nævnet kan afvise at iværksætte en tilsynssag på baggrund af en henvendelse, hvis der foreligger saglige grunde hertil.

Til § 2 b

Det foreslås i § 2 b, stk. 1, at autoriserede psykologer er forpligtede til på begæring af Psykolognævnet at afgive alle oplysninger, der er nødvendige for gennemførelse af Psykolognævnets tilsyn, samt i øvrigt at medvirke ved tilsyn efter Psykolognævnets nærmere anvisninger. Formålet med § 2 b, stk. 1, er at videreføre retstilstanden fra den gældende § 18, stk. 1, i psykologloven.

Det er en forudsætning for Psykolognævnets tilsyn med autoriserede psykologer og muligheden for at vurdere behovet og grundlaget for at bringe tilsynsforanstaltninger i anvendelse, at nævnet har gode muligheder for at sikre sig, at tilsynssagerne er tilstrækkeligt oplyst, således at beslutningsgrundlaget er sikkert. Bestemmelsen skal således også sikre, at Psykolognævnet har mulighed for at opfylde de forvaltningsretlige krav til sagens oplysning inden sagens afgørelse. Såfremt psykologen ikke opfylder sin forpligtelse til at afgive oplysninger, kan Psykolognævnet træffe afgørelse på det foreliggende grundlag (processuel skadevirkning).

Der er med den justerede formulering af bestemmelsen ikke tiltænkt en ændring af gældende ret, men alene en præcisering.

Det foreslås i § 2 b, stk. 2, at Psykolognævnet kan anmode arbejdsgivere for autoriserede psykologer om oplysninger vedrørende en specifik autoriseret psykolog. Formålet hermed er at forbedre nævnets muligheder for at oplyse en sag, så der kan træffes afgørelse på et oplyst grundlag. Oplysningerne skal være nødvendige for nævnets gennemførelse af tilsynet. Bestemmelsen er ny og giver Psykolognævnet hjemmel til at indhente oplysninger hos en eventuel arbejdsgiver. Det forudsættes, at indhentningen af oplysninger sker under overholdelse af persondataloven.

Psykolognævnet vil i medfør af bestemmelsen for eksempel kunne indhente oplysninger fra en autoriseret psykologs arbejdsgiver eller overordnede om blandt andet rutiner og arbejdstilrettelæggelse.

Til § 2 c

Det foreslås med § 2 c, at Psykolognævnets praksis med at udtale kritik af psykologens faglige virksomhed i tilsynssager lovfæstes. Psykolognævnet har siden dets tilblivelse i sin tilsynsvirksomhed påset, om en autoriseret psykolog i sin virksomhed har levet op til de krav, herunder psykologfaglige krav, der ifølge loven stilles til en autoriseret psykolog. Nævnet tager i sin tilsynsvirksomhed udgangspunkt i psykologlovens §§ 12 og 16 om omhu, samvittighedsfuldhed og uhildethed og vurderer det psykologfaglige arbejde, som er udført af den autoriserede psykolog, herunder både form, indhold og præsentation. Nævnets undersøgelse munder ud i en afgørelse om eventuel kritik.

Det foreslås i § 2 c, stk. 1, at Psykolognævnet i forbindelse med en konkret tilsynssag kan udtale kritik af en autoriseret psykologs faglige virksomhed og forhold omfattet af kapitel 2 i denne lov.

Bestemmelsen indebærer, at muligheden for at udtale kritik lovfæstes. Bestemmelsen svarer til den gældende § 3, i lov om klage- og erstatningsadgang inden for sundhedsvæsenet, hvorefter Sundhedsvæsenets Disciplinærnævn i sager omfattet af nævnets kompetence blandt andet afgiver en udtalelse om, hvorvidt sundhedspersonens sundhedsfaglige virksomhed har været kritisabel, eller om sundhedspersonen har handlet i strid med sundhedslovens kapitel 4-7 og 9.

Psykolognævnet har i sin praksis bl.a. udtalt kritik i forbindelse med følgende forhold:

- Psykolognævnet udtalte kritik af manglende omhu og samvittighedsfuldhed, da en autoriseret psykolog under en diskussion på et fællesmøde med en kommunal sagsbehandler og sin klient, bad sagsbehandleren om at holde kæft. Autoriserede psykologer skal optræde professionelt og respektfuldt på møder med deltagelse af deres klienter, som ofte er i en for dem vanskelig og belastende situation.
- Psykolognævnet udtalte kritik af, at en autoriseret psykolog ikke havde opbevaret testresultater i mindst 3 år.
- Psykolognævnet udtalte kritik for manglende omhu, da en autoriseret psykolog ikke havde beskrevet opdraget i fuldt omfang i en børnesagkyndig erklæring. Opdraget var desuden ik-

ke tilstrækkelig belyst i erklæringen, da der ikke var foretaget en vurdering af forældrenes evne og vilje til at samarbejde med hinanden og med myndigheder. Det fremgik ikke af erklæringen, hvilke akter der var udleveret fra opdragsgiver og inddraget i undersøgelsen.

Det skal af erklæringen fremgå, hvad opdraget har været og hvordan psykologen har afgrænset det. For at sikre sig at opdraget opfyldes og at den autoriserede psykolog kan agere fagligt med de begrænsninger, der kan ligge i en opgavebeskrivelse, skal det fremgå tydeligt af erklæringen, hvilke rammer der har været udstukket for den pågældende opgave og hvilke faglige overvejelser psykologen har gjort sig i forbindelse med sine valg og eventuelle fravalg.

- Psykolognævnet udtalte kritik af, at en autoriseret psykologs vurderinger i en erklæring om en forældrekompetenceundersøgelse ikke var baseret på de oplysninger og observationer, som var beskrevet i erklæringen.

Der skal være belæg for psykologens konklusioner. Det giver anledning til kritik, hvis det er vanskeligt eller slet ikke muligt at forbinde erklæringens konklusioner med beskrivelse af de faktiske forhold og beskrivelser af de oplysninger, undersøgelser og tests, som fremgår af en erklæring.

En familiebehandler havde været til stede ved psykologens observationer af samvær, uden at psykologen begrundede, hvorfor familiebehandleren var til stede. Psykologen burde have begrundet tilstedeværelsen af familiebehandleren, da tilstedeværelse af andre personer under en observation af samvær kan have betydning for observationernes forløb og resultat.

Psykologen havde i erklæringen anvendt anførselstegn i sine vurderinger af en undersøgt. Anvendelsen af anførselstegn i sætninger og ord i erklæringen fik det beskrevne til at fremstå værdiladet og subjektivt. Anvendelse af anførselstegn i objektive beskrivelser indebærer, at udsagn kan blive tvetydige.

Det var udtryk for manglende omhu, at erklæringen var blevet sendt til opdragsgiver, uden først at være blevet gennemgået med den undersøgte. Det er af betydning for den undersøgtes retssikkerhed og mulighed for at reagere på undersøgelsen, at erklæringen gennemgås med den undersøgte inden den sendes til opdragsgiver.

Det foreslås i § 2 c, stk. 2, at Psykolognævnet, i det omfang den autoriserede psykolog i væsentligt omfang har tilsidesat eller ikke har levet op til sine forpligtelser efter kapitel 2 i denne lov, kan udtale alvorlig kritik. I væsentligt omfang kan også foreligge, hvis den autoriserede psykolog gentagne gange i et ikke-uvæsentligt omfang har tilsidesat eller ikke levet op til sine forpligtelser.

Bestemmelsen indebærer, at Psykolognævnet i sin vurdering af sagen skal tage konkret stilling til, om psykologens virksomhed alene kan anses som kritisabel, eller om der er grund til at indskærpe kritikken og udtale alvorlig kritik.

Psykolognævnet har i sin praksis bl.a. udtalt alvorlig kritik i forbindelse med følgende forhold:

- Psykolognævnet udtalte alvorlig kritik af, at en autoriseret psykolog i en forældrekompetenceundersøgelse ikke i erklæringen beskrev, hvorfor familiens yngste barn ikke indgik i undersøgelsen, eller om psykologen havde haft samtaler med børnene. Der manglede væsentlige beskrivelser i erklæringen fra sagsakterne i sagen, herunder baggrunden for og konsekvenserne af en tidligere iværksat forældrekompetenceundersøgelse. Der manglede også beskrivelser af børnenes udvikling og trivsel samt børnenes udviklingsbehov og forældrenes evner til at varetage disse behov.

Manglerne i erklæringen medførte, at vurderingerne og konklusionerne fremstod overfladiske og uden den fornødne faglige tyngde. Psykologens vurdering af en tidligere forældrekompetenceundersøgelse samt gengivelse af uddrag fra udtalelser om forældrene, der alene var til fordel for forældrene, fik erklæringen til at fremstå som partisk.

Forældrene blev fremstillet på en ensidig og unuanceret måde i erklæringen, hvilket gav et indtryk af, at psykologen ikke var uhildet i sin undersøgelse.

- Det var i sig selv udtryk for manglende omhu og samvittighedsfuldhed, at psykologen påtog sig at foretage undersøgelsen, da psykologen som autoriseret psykolog på forhånd burde have indset, at forældrekompetenceundersøgelsen, på det foreliggende grundlag, ikke ville tjene sit formål. Psykolognævnet udtalte alvorlig kritik af, at en autoriseret psykolog i en forældrekompetenceundersøgelse havde foretaget en sammenblanding af beskrivelser og vurderinger.

Det er vigtigt, at en erklæring fremstår neutral. Det kan sikres ved, at de objektive elementer i undersøgelsen såsom baggrundsoplysninger, observationer, tests, samtaler o. lign. fremgår af separate afsnit, der adskiller sig fra afsnit om psykologens faglige vurderinger.

Det fremmer også overskueligheden og læsbarheden i en erklæring, hvis det tydeligt fremgår, hvornår der er tale om iagttagelser og beskrivelser, og hvornår der er tale om vurderinger.

Psykologen manglede desuden belæg for en håndfast vurdering af, at en undersøgt burde tilbydes et langvarigt behandlingsforløb, da undersøgelsen havde et begrænset omfang og psykologen havde en begrænset kontakt med den undersøgte. Der manglede belæg for vurderingen, da vurderingen ikke var baseret på oplysninger og observationer, som var beskrevet i erklæringen. Derudover fremgik oplysninger om gennemgang af erklæringen, bemærkninger

og rettelser i forbindelse med gennemgangen, opstartsforløbet og antallet af samtaler med den undersøgte ikke af erklæringen. Hvis der er grunde til, at psykologen ikke har kunnet rette erklæringen til med undersøgtes bemærkninger, kan det være hensigtsmæssigt, at psykologen i et bilag eller en følgeskrivelse redegør for de kommentarer, som den undersøgte har haft til erklæringen. Oplysninger om opstartsforløb og antallet af samtaler med den undersøgte skal fremgå af erklæringen.

Det foreslås i § 2 c, stk. 3, at Psykolognævnet i sager, hvor nævnet efter stk. 1 eller stk. 2 udtaler kritik eller alvorlig kritik, supplerende skal udtale sig om kritikens betydning for det i sagen omhandlede arbejde. Bestemmelsen vurderes bl.a. at kunne have betydning i sager, hvor den autoriserede psykolog har udført arbejde for en opdragsgiver, og hvor opdragsgiver har en interesse i en vurdering af kritikens betydning for det udførte arbejde. Dette kan f.eks. være tilfældet i en sag, hvor Psykolognævnet har udtalt kritik af, at den autoriserede psykologs journalisering er mangelfuld, men hvor dette ikke har betydning for indholdet og kvaliteten af den børnesagkyndige erklæring, som psykologen har udarbejdet.

Til § 2 d

Med den foreslåede § 2 d, der er ny, foreslås indført adgang for Psykolognævnet til at iværksætte skærpet tilsyn med en autoriseret psykolog.

Den foreslåede bestemmelse ligger i forlængelse af Psykolognævnets forpligtelse til at føre et generelt tilsyn med autoriserede psykologer, som fremgår af den foreslåede § 2 a, stk. 1. Med bestemmelsen indføres mulighed for Psykolognævnet til at pålægge en autoriseret psykolog skærpet tilsyn, såfremt nævnet finder, at den autoriserede psykolog har udvist alvorlig eller gentagen kritisabel faglig virksomhed. Bestemmelsen stiller krav om, at Psykolognævnet allerede har konstateret kritisabel faglig virksomhed i forbindelse med en tilsynssag, hvor Psykolognævnet eventuelt også har udtalt alvorlig kritik eller udstedt et påbud. Det er et krav, at anvendelsen af skærpet tilsyn er egnet til at imødegå, at den autoriserede psykolog fortsætter den kritisable virksomhed.

Ved afgørelse om skærpet tilsyn skal proportionalitetsprincippet overholdes. Afgørelsen om at pålægge skærpet tilsyn og hvordan det skærpede tilsyn udføres skal således være proportionalt med den kritisable virksomhed, som er konstateret, og hvis fortsættelse ønskes imødegået ved iværksættelsen af det skærpede tilsyn. Ligeledes skal også længden af den periode, psykologen underlægges skærpet tilsyn, indgå i proportionalitetsafvejningen.

Et skærpet tilsyn kan f.eks. indebære en pligt til at indsende journaler, eller til at psykologen skal afgive en redegørelse om specifikke forhold. Det fremgår af den foreslåede § 2 b, stk. 1, at den autoriserede psykolog er forpligtet til at afgive alle oplysninger, der er nødvendige for gennemførelse af tilsynet samt at medvirke ved tilsyn efter Psykolognævnets nærmere anvisninger. Denne forpligtelse gælder ligeledes i forbindelse med et skærpet tilsyn.

Afgørelse om skærpet tilsyn træffes for en fastsat periode. Psykolognævnet kan på baggrund af de forhold, der er kommet frem under det udførte skærpede tilsyn, og såfremt det fortsat vurderes nødvendigt til imødegåelse af psykologens kritisable virksomhed, træffe afgørelse om forlængelse af perioden. Denne afgørelse skal ske under hensyntagen til det ovenfor anførte om bl.a. overholdelse af proportionalitetsprincippet såvel som almindelige forvaltningsretlige principper om bl.a. partshøring og begrundelse.

Afgørelse om skærpet tilsyn er omfattet af den foreslåede bestemmelse om en offentliggørelsesordning. Det vil således fremgå af Psykolognævnets hjemmeside, hvis en autoriseret psykolog er undergivet skærpet tilsyn. Ved udløb af den fastsatte periode for skærpet tilsyn vil oplysning herom blive fjernet fra hjemmesiden.

Til § 2 e

Med den foreslåede § 2 e, der er ny, foreslås indført adgang for Psykolognævnet til at pålægge en autoriseret psykolog et påbud.

Det foreslås i § 2 e, stk. 1, at Psykolognævnet i tilsynssager kan træffe afgørelse om at pålægge en autoriseret psykolog et fagligt påbud, hvis psykologen har udvist alvorlig eller gentagen kritisabel faglig virksomhed.

Efter gældende lovgivning er der ingen mulighed for at pålægge en autoriseret psykolog at ændre sin virksomhedsudøvelse, selvom Psykolognævnet har fundet, i nogle tilfælde gentagne gange, at psykologen har problemer med at leve op til de faglige normer. Den eneste mulighed for Psykolognævnet til at gribe ind i sådanne tilfælde er at fratage psykologen autorisationen, men da kravene herfor sjældent vil være opfyldte, har Psykolognævnet således ingen reelle muligheder for at følge op på de kritisable forhold. Med bestemmelsen gives Psykolognævnet mulighed for at pålægge vedkommende autoriserede psykolog at ændre den del af psykologens praksis, der har givet anledning til kritik.

Ved "alvorlig eller gentagen kritisabel faglig virksomhed" forstås tilfælde, hvor den autoriserede psykolog ikke blot i enkelte tilfælde har udvist mangel på omhu og samvittighedsfuldhed, men mere generelt ikke har udvist omhu og samvittighedsfuldhed og ikke har levet op til sædvanlige faglige normer. Dette kan konstateres på baggrund af en række ensartede tilfælde af mangelfuld praksis, der viser, at den autoriserede psykolog ikke lever op til forpligtelserne i psykologloven. Det kan dog også konstateres på baggrund af et enkelt tilfælde af mangelfuld praksis af mere grundlæggende karakter, som udløser alvorlig kritik.

Det faglige påbud vil således kunne anvendes i situationer, hvor nævnet finder, at psykologens manglende overholdelse af psykologens faglige forpligtelser er af en sådan karakter, at det udløser en afgørelse om alvorlig kritik, og i situationer, hvor nævnet gentagne gange finder, at psykologens faglige virksomhed er kritisabel i et ikke-uvæsentligt omfang.

De faglige forpligtelser udledes af pligten for en autoriseret psykolog til under udøvelse af sin virksomhed at udvise omhu og samvittighedsfuldhed og pligten til at føre ordnede optegnelser.

Hvornår kritisabel virksomhed er af en karakter, der kan begrunde afgørelse om udstedelse af et påbud, skal ses i relation til, at overtrædelse af et påbud efter den foreslåede § 3, stk. 2, skal kunne føre til autorisationsfratagelse. Den allerede udøvede kritisable virksomhed er tilstrækkeligt grundlag for udstedelse af et påbud. Der er således ikke krav om, at Psykolognævnet skal kunne bevise eller sandsynliggøre en fare ved psykologens virksomhed fremadrettet.

Det faglige påbud skal indeholde en klart formuleret forpligtelse til, at psykologen skal ændre en bestemt del af sin faglige virksomhed. Påbuddet skal i sit indhold være egnet til at rette op på den kritisable virksomhed.

Et påbud kan i sit indhold f.eks. være, at den autoriserede psykolog skal føre journal i overensstemmelse med de regler, der er udstedt i medfør af psykologloven. Påbud kan f.eks. også vedrøre efteruddannelse, korrekt informering af klienter eller efterlevelse af specifikke faglige normer. Et påbud kan også vedrøre nærmere afgrænsede faglige problemstillinger, herunder f.eks. at den autoriserede psykolog skal afholde sig fra at benytte en bestemt behandlingsmetode, som med sikkerhed er skadelig.

Psykolognævnet skal følge op på, om den autoriserede psykolog opfylder et fagligt påbud. Dette kan f.eks. ske ved, at en autoriseret psykolog, som har modtaget påbud om efterlevelse af regler om journalisering, indsender journaler til Psykolognævnet.

Et fagligt påbud kan være tidsbegrænset eller tidsubegrænset. Hvis Psykolognævnet giver en autoriseret psykolog et tidsbegrænset fagligt påbud, forpligter nævnet sig til løbende at holde sig orienteret om, hvorvidt psykologen ændrer sin adfærd. Psykolognævnet skal ophæve et fagligt påbud, når påbuddet er opfyldt eller ikke længere er relevant.

Psykolognævnets afgørelse er en forvaltningsretlig afgørelse, hvorfor Psykolognævnet ved afgørelse om udstedelse af et fagligt påbud er forpligtet til at følge forvaltningsloven og de almindelige forvaltningsretlige principper, herunder høringspligt, pligten til oplysning af sagen m.v.

Afgørelse om fagligt påbud skal offentliggøres, jf. den foreslåede bestemmelse i lovforslagets § 1, nr. 17.

Der henvises i øvrigt til de almindelige bemærkninger, afsnit 2.1.2.

Det foreslås i § 2 *e, stk. 2*, at Psykolognævnet, når der er begrundet mistanke om, at en autoriseret psykolog er uegnet til udøvelsen af erhvervet som følge af forhold nævnt i § 3, stk. 1, nr. 1 og 2, i

den gældende psykologlov, kan give den autoriserede psykolog påbud om at lade sig underkaste sig undersøgelser og medvirke ved kontrolforanstaltninger.

Det følger af den foreslåede bestemmelse, at Psykolognævnet kan give en autoriseret psykolog påbud om at lade sig underkaste undersøgelser og medvirke ved kontrolforanstaltning.

Påbuddet adskiller sig fra gældende psykologlovs § 7 ved sit formål. Undersøgelserne eller kontrolforanstaltningerne, der refereres til i § 7, har til formål at medvirke til oplysning af en sag, hvor Psykolognævnet overvejes at træffe afgørelse om autorisationsfratagelse. Bestemmelsen i § 7 beskriver et processuelt skridt med henblik på oplysning af sagen. Formålet med et påbud efter den foreslåede bestemmelse i § 2 e, stk. 2, er derimod i lighed med et fagligt påbud efter stk. 1 at søge at sikre, at den autoriserede psykolog ændrer de forhold, der begrundet påbuddet.

Bestemmelsen kan anvendes ved mistanke om manglende egnethed til faglig virksomhed på grund af for eksempel sygdom eller misbrug.

Enhver mistanke vil ikke være tilstrækkelig. Der skal foreligge en begrundet mistanke, f.eks. dokumenteret ved skriftlige erklæringer fra kollegaer, klienter eller andre. Påbud, der udstedes i medfør af bestemmelsen skal være relevante og stå i et rimeligt forhold til de formodede sygdoms- eller misbrugsproblemer.

Som eksempel på påbud om undersøgelser kan nævnes undersøgelser ved specialpsykolog, speciallæge i psykiatri eller neurologi til belysning af, om en autoriseret psykolog har brug for misbrugsbehandling, psykiatrisk behandling eller lignende.

I det tilfælde, hvor et påbud er udstedt på baggrund af begrundet mistanke om, at den autoriserede psykolog var beruset under udøvelsen af erhvervet som psykolog kan et eksempel på kontrolforanstaltninger være urinkontrol til belysning af, om vedkommende har ændret det forhold, der lå til grund for påbuddet.

Psykolognævnets afgørelse er en forvaltningsretlig afgørelse, hvorfor Psykolognævnet ved afgørelse om udstedelse af et påbud på grund af mistanke om uegnethed er forpligtet til at følge forvaltningsloven og de almindelige forvaltningsretlige principper, herunder høringspligt, pligten til oplysning af sagen m.v.

Et påbud relateret til psykologens egnethed er tidsbegrænset. Psykolognævnet er forpligtet til løbende at holde sig orienteret om, hvorvidt psykologen ændrer sin adfærd. Psykolognævnet skal opheve påbuddet, når påbuddet er opfyldt eller ikke længere er relevant.

Afgørelse om påbud i forbindelse med mistanke om uegnethed skal ikke offentliggøres.

Det foreslås i § 2 e, stk. 3, at Psykolognævnet i afgørelsen om udstedelse af et påbud efter stk. 1 og 2 skal anføre de forhold ved den autoriserede psykologs virksomhed, der begrundet påbuddet, og som psykologen med påbuddet pålægges at rette op på. Det er med dette ønsket at sikre sammenhængen mellem den af psykologen udøvede kritisable virksomhed eller manglende egnethed og indholdet af påbuddet. Samtidigt ønskes det, af hensyn til den psykolog der modtager påbuddet, at

det af afgørelsen klart fremgår, hvilke forhold der har begrundet udstedelsen af påbuddet. Bestemmelsen skal endvidere ses i lyset af, at afgørelser om faglige påbud er omfattede af den foreslåede offentliggørelsesordning. Det findes også af denne grund at være væsentligt, at forholdene, der har begrundet udstedelse af det faglige påbud, fremgår tydeligt af afgørelsen.

Til nr. 9

Det foreslås at indsætte en ny *overskrift* før § 3 i den gældende psykologlov, så det klart fremgår, at bestemmelsen omhandler autorisationsfratagelse.

Ændringen er en konsekvens af, at § 3 i den gældende psykologlov som følge af lovforslagets § 1, nr. 8, foreslås at indgå i kapitel 1 b om tilsyn og tilsynsforanstaltninger.

Til nr. 10

Af § 3 i den gældende psykologlov fremgår, i hvilke situationer Psykolognævnet kan træffe afgørelse om autorisationsfratagelse. Af § 3, stk. 1, nr. 3, fremgår, at der kan ske autorisationsfratagelse, når psykologen må antages at være til fare for andre mennesker på grund af udvist grov forsømmelighed ved udøvelsen af hvervet.

Det foreslås, at bestemmelsen i § 3, stk. 1, nr. 3, præciseres, således at det tydeligt fremgår, at bestemmelsen omhandler de situationer, hvor den autoriserede psykolog har tilsidesat sine faglige forpligtelser. Det foreslås derfor, at der i § 3, stk. 1, nr. 3, henvises til grov forsømmelighed ved udøvelsen af psykologens faglige virksomhed.

Der er med den justerede formulering af bestemmelsen ikke tiltænkt en ændring af gældende ret, men alene en præcisering.

Til nr. 11

Psykolognævnet har efter den gældende § 3 i psykologloven mulighed for at fratage en autoriseret psykolog autorisationen i en række bestemte tilfælde. Det drejer sig om tilfælde, hvor psykologen må antages at være til fare for andre mennesker på grund af uegnet til udøvelse af erhvervet på grund af f.eks. sygdom og misbrug eller ved udvist grov forsømmelighed ved udøvelsen af hvervet. Grov forsømmelighed foreligger, når en autoriseret psykolog groft tilsidesætter sine faglige forpligtelser.

Fratagelse kan både ske ved dom og ved afgørelse fra nævnet, jf. gældende psykologlovs § 4, hvor efter det er op til den pågældende psykolog at bestemme, om sagen ønskes afgjort ved dom, eller om sagen kan afgøres af Psykolognævnet.

Muligheden for at anlægge retssag med henblik på autorisationsfratagelse har sjældent været anvendt, bl.a. grundet tvivl om, hvorvidt Psykolognævnet ville kunne løfte bevisbyrden for, at kravene for autorisationsfratagelse er opfyldte.

I det tilfælde, at Psykolognævnet har givet en psykolog autorisation på baggrund af en udenlandsk autorisation, og den udenlandske autorisation bliver frataget eller på anden måde mister gyldighed, har Psykolognævnet mulighed for umiddelbart at fratage den danske autorisation. Det følger af gældende psykologlovs § 20. Der kræves i dette tilfælde således ikke, at Psykolognævnet anlægger retssag eller på anden måde tager stilling til, om betingelserne for fratagelse efter § 3 i den gældende psykologlov er opfyldt.

Det foreslås med § 3, *stk. 2*, at mulighederne for autorisationsfratagelse udvides, således at også overtrædelse af et fagligt påbud udstedt i medfør af den foreslåede bestemmelse i § 2 e, *stk. 1*, kan føre til autorisationsfratagelse. De gældende procedureregler for autorisationsfratagelse foreslås også at finde anvendelse for autorisationsfratagelse på baggrund af overtrædelse af påbud. Det vil sige, at Psykolognævnet skal anlægge retssag i den borgerlige retsplejes former om autorisationsfratagelsen.

Den foreslåede § 3, *stk. 3*, er en uændret videreførelse af § 20 i den gældende psykologlov, der vedrører fratagelse af dansk autorisation givet på baggrund af en udenlandsk autorisation. Bestemmelsen foreslås flyttet for at samle bestemmelserne om autorisationsfratagelse ét sted i loven.

Til nr. 12

Det foreslås at indsætte en ny overskrift før § 4 i den gældende psykologlov, så det klart fremgår, at de følgende bestemmelser omhandler procedurer for autorisationsfratagelse.

Ændringen er en konsekvens af, at §§ 4-7 i den gældende psykologlov som følge af lovforslagets § 1, nr. 8, foreslås at indgå i kapitel 1 b om tilsyn og tilsynsforanstaltninger.

Til nr. 13

Det følger af gældende psykologlovs § 4, at i sager om autorisationsfratagelser kan Psykolognævnet, inden nævnet træffer afgørelse, indhente en skriftlig redegørelse fra Retslægerådet, og i forbindelse hermed opfordre den autoriserede psykolog til at udtale sig skriftligt eller mundtligt.

Da muligheden for inddragelse af Retslægerådet alene er relevant for så vidt angår sager om autorisationsfratagelsen efter de foreslåede bestemmelser i § 3, *stk. 1 og 2*, foreslås en henvisning hertil indføjet i psykologlovens § 4, 1. pkt.

Med den foreslåede ændring af § 4, 1. pkt., præciseres det således, at muligheden for at indhente en skriftlig erklæring fra Retslægerådet gælder i forhold til sager om autorisationsfratagelse på grund af manglende egnethed eller faglige mangler, hvilket er en videreførelse af gældende ret, og i sager om autorisationsfratagelse ved manglende overholdelse af et udstedt påbud.

Til nr. 14

Det følger af gældende psykologlovs § 6, 1. pkt., at retssag om fratagelse af autorisation anlægges af Psykolognævnet i den borgerlige retsplejes former. Anlæggelse af retssag om autorisationsfratagelse er alene relevant for de i gældende psykologlovs § 3, *stk. 1 og 2*, nævnte tilfælde, da fratagelse

af en autorisation, der er givet på baggrund af en udenlandsk autorisation, og hvor fratagelsen er begrundet i den udenlandske autorisations fratagelse m.v., jf. § 3, stk. 3, sker administrativt. På denne baggrund foreslås der indføjret en henvisning til psykologlovens § 3 stk. 1 og 2, i § 6, 1. pkt.

Med den foreslåede ændring af § 6, 1. pkt., præciseres det således, at Psykolognævnet alene skal anlægge retssag i den borgerlige retsplejes former om fratagelse af autorisation på grund af manglende egnethed eller faglige mangler, hvilket er en videreførelse af gældende ret, og på grund af manglende overholdelse af et udstedt påbud.

Til nr. 15

Det fremgår af den gældende § 8, stk. 1, i psykologloven, at Psykolognævnet offentliggør afgørelser om midlertidig eller endelig fratagelse af autorisationer. Det fremgår endvidere af § 8, stk. 2, at hvis autorisationen frakendes ved dom i en straffesag, skal anklagemyndigheden give meddelelse herom til Psykolognævnet, hvorefter Psykolognævnet offentliggør afgørelsen.

Det foreslås med lovforslagets § 1, nr. 17, at bestemmelserne om offentliggørelse af Psykolognævnets afgørelser samles. Det foreslås som konsekvens heraf, at § 8 ophæves.

Forslaget har ingen indholdsmæssig betydning, da bestemmelserne med lovforslagets § 1, nr. 17, flyttes til en ny bestemmelse i § 11 a som led i en ny struktur i loven.

Til nr. 16

Det foreslås at indsætte en ny overskrift før § 9 i den gældende psykologlov, så det klart fremgår, at de følgende bestemmelser omhandler generhvervelse af autorisation og frivillig fraskrivelse af autorisation.

Ændringen er en konsekvens af, at §§ 9 og 10 i den gældende psykologlov som følge af lovforslagets § 1, nr. 8, foreslås at indgå i kapitel 1 b om tilsyn og tilsynsforanstaltninger.

Til nr. 17 (§§ 11-11b)

Efter § 2, stk. 2, i den gældende psykologlov fremgår, at Psykolognævnet fører en fortegnelse over meddelte autorisationer. Det fremgår endvidere af § 8 i den gældende psykologlov, at Psykolognævnet offentliggør afgørelser om midlertidig eller endelig fratagelse af autorisation og af afgørelse om frakendelse af autorisation ved dom i en straffesag, og af § 11 i den gældende psykologlov, at Psykolognævnet giver offentlig meddelelse om autorisationer samt om fratagelse af autorisationer og fraskrivelse af autorisationer. Psykolognævnet offentliggør efter den gældende psykologlov ikke afgørelser, hvori nævnet udtaler kritik.

Ad nyt kapitel og kapiteloverskrift

Med de foreslåede bestemmelser §§ 11-11 b samles gældende og nye bestemmelser om Psykolognævnets offentliggørelse af autorisationer og tilsynsavgørelser. Der foreslås i den forbindelse indsat

et nyt kapitel 1 c med *overskriften* ”Offentliggørelse af meddelte autorisationer, autorisationsændringer og andre tilsynsforanstaltninger”.

Til § 11

Med den foreslåede § 11, stk. 1, videreføres bestemmelserne i den gældende psykologlovs § 2, stk. 2, og § 11, således at det fastslås, at Psykolognævnet fortsat skal føre en offentlig fortegnelse over meddelte autorisationer, generhvervelser og fraskrivelser. Der skal således fortsat ske offentliggørelse i en fortegnelse af såvel hvilke psykologer, der er autoriserede, som afgørelser om generhvervelse af autorisation efter den foreslåede § 9 og af frivillig fraskrivelse af autorisation efter den foreslåede § 10. Det foreslås tilføjet, at offentliggørelse sker på nævnets hjemmeside. Dette er også nævnets praksis. Den nye formulering af § 11, stk. 1, er således en videreførelse i ændret form af den gældende § 11.

Der foreslås med § 11, stk. 2, givet bemyndigelse til, at social- og indenrigsministeren kan fastsætte nærmere regler vedrørende sted og form for den i § 11, stk. 1, nævnte offentlige fortegnelse. Bemyndigelsen påtænkes udnyttet til at udstede regler om, hvordan fortegnelsen skal føres, og hvordan afgørelser om generhvervelse og frivillige fraskrivelser føres i fortegnelsen.

Til § 11 a

Den foreslåede § 11 a viderefører bestemmelserne i den gældende psykologlovs § 8 om offentliggørelse af afgørelser m.v. vedrørende autorisationer.

Det foreslås med bestemmelsen i § 11 a, stk. 1, at Psykolognævnet som hidtil skal offentliggøre domme om autorisationsfratagelse. Retssag om fratagelse vil være anlagt af Psykolognævnet efter den foreslåede § 6, og der er derfor alene tale om autorisationsfratagelser efter de foreslåede bestemmelser i § 3, stk. 1 og 2.

Da autorisationsfratagelse i visse situationer også kan ske alene ved afgørelse fra Psykolognævnet, foreslås det med § 11 a, stk. 2, at også afgørelserne i disse situationer omfattes af offentliggørelse uden anonymisering. Bestemmelsen er en videreførelse af § 8, stk. 1, i den gældende psykologlov, med de nødvendige konsekvensændringer som følge af de foreslåede strukturændringer samt indførelse af, at der skal ske offentliggørelse af afgørelsen uden anonymisering. Det foreslås, at der ikke sker offentliggørelse af oplysninger i afgørelsen om, at sagen er oversendt eller vil blive oversendt til politiet. I de tilfælde, hvor det af afgørelsen fremgår, at sagen oversendes eller vil blive oversendt til politiet, undlades offentliggørelse af denne oplysning, mens den resterende del af afgørelsen offentliggøres efter reglerne herom.

Med den foreslåede bestemmelse i § 11 a, stk. 3, videreføres § 8, stk. 2, i den gældende psykologlov uændret. Anklagemyndigheden vil således fortsat være forpligtet til at informere Psykolognævnet, hvis en autoriseret psykolog som led i en straffesag frakendes autorisationen som psykolog. Psykolognævnet skal ligeledes som hidtil offentliggøre afgørelsen om frakendelse. Indholdet af dommen offentliggøres ikke.

Der foreslås med § 11 a, stk. 4, givet bemyndigelse til, at social- og indenrigsministeren kan fastsætte nærmere regler vedrørende periode, sted og form for offentliggørelse af afgørelser m.v., som bestemt i den foreslåede § 11 a, stk. 1-3. Bemyndigelsen påtænkes udnyttet til udstedelse af regler om, hvor hurtigt efter Psykolognævnet har truffet afgørelse, at afgørelsen skal offentliggøres, hvor længe en afgørelse skal forblive offentliggjort, at offentliggørelse skal ske på Psykolognævnets hjemmeside, og i hvilket format afgørelsen skal offentliggøres.

For så vidt angår de persondataretlige aspekter henvises til de almindelige bemærkninger, afsnit 2.2.3.

Til § 11 b

Med den foreslåede § 11 b foreslås indført en offentliggørelsesordning, hvorved Psykolognævnets afgørelser om mere alvorlige tilsynsforanstaltninger offentliggøres uden anonymisering af oplysninger om den involverede psykolog. Der henvises i det hele til de almindelige bemærkninger, afsnit 2.2.

Af den foreslåede § 11 b, stk. 1, fremgår, at det foreslås, at offentliggørelsesordningen alene omhandler afgørelser, hvori Psykolognævnet har udtalt alvorlig kritik, har udstedt et fagligt påbud eller iværksat skærpet tilsyn. Begrænsningen til disse er begrundet i, at offentliggørelsesordningen alene bør omfatte de mest alvorlige sager, og dermed de mest alvorlige tilsynsforanstaltninger, hvor der foreligger en tungtvejende interesse i, at offentligheden får kendskab til afgørelsen uden anonymisering af oplysninger om den pågældende psykolog.

Det foreslås med § 11 b, stk. 2, at der ved offentliggørelse af afgørelser om alvorlig kritik, påbud eller iværksættelse af skærpet tilsyn omfattet af den foreslåede § 11 b, stk. 1, ikke sker offentliggørelse af oplysninger i afgørelsen om, at sagen er oversendt eller vil blive oversendt til politiet. I de tilfælde, hvor det af afgørelsen fremgår, at sagen oversendes eller vil blive oversendt til politiet, undlades offentliggørelse af denne oplysning, mens den resterende del af afgørelsen offentliggøres efter reglerne herom.

Det foreslås med § 11 b, stk. 3, at en afgørelse, der offentliggøres efter § 11 b, stk. 1, kun må forblive offentliggjort i 2 år efter den dato, hvor afgørelsen er truffet. Tidspunktet for den reelle offentliggørelse af afgørelsen er ikke relevant for beregningen af den to-årige periode.

Der foreslås med § 11 b, stk. 4, givet bemyndigelse til, at social- og indenrigsministeren kan fastsætte nærmere regler vedrørende periode, sted og form for offentliggørelse af afgørelser m.v., omfattet af offentliggørelsesordningen i den foreslåede § 11 b, stk. 1. Bemyndigelsen påtænkes udnyttet til udstedelse af regler om, hvor hurtigt efter Psykolognævnet har truffet afgørelse, at afgørelsen skal offentliggøres, at offentliggørelse skal ske på Psykolognævnets hjemmeside, og i hvilket format afgørelsen skal offentliggøres.

For så vidt angår de persondataretlige aspekter henvises til de almindelige bemærkninger, afsnit 2.2.3.

Til nr. 18

Det foreslås, at kapiteloverskriften til kapitel 2 i psykologloven ændres, således at overskriften alene henviser til pligter og ikke til rettigheder. Ændringen foreslås, da kapitel 2 ikke indeholder rettigheder for autoriserede psykologer, men alene pligter.

Til nr. 19

Af § 13 i den gældende psykologlov fremgår, at klager over en autoriseret psykologs virksomhed inden for sundhedsvæsenet indbringes for Sundhedsvæsenets Disciplinærnævn.

Adgangen til at klage til Sundhedsvæsenets Disciplinærnævn over autoriserede psykologers virksomhed inden for sundhedsvæsenet følger ligeledes af § 2 i lov om klage- og erstatningsadgang inden for sundhedsvæsenet og berøres ikke af dette lovforslag. Det foreslås dog, at § 13 ophæves, da det ikke fremgår, hvem der indbringer klagen for Sundhedsvæsenets Disciplinærnævn, og bestemmelsen derfor misvisende kan forstås som, at Psykolognævnet indbringer sager for Sundhedsvæsenets Disciplinærnævn. Der foreslås i stedet med lovforslagets § 1, nr. 31, indsat en vejledningsforpligtelse for Psykolognævnet, når nævnet modtager en klage, der henhører under Sundhedsvæsenets Disciplinærnævns kompetence.

Til nr. 20 og 22

Af § 14, stk. 1, i den gældende psykologlov fremgår, at social- og indenrigsministeren efter indstilling fra Psykolognævnet fastsætter regler for, hvordan autoriserede psykologer skal føre ordnede optegnelser. Det fremgår endvidere, at reglerne for så vidt angår autoriserede psykologers ordnede optegnelser inden for sundhedsvæsenet fastsættes efter indstilling fra Psykolognævnet og efter indhentet udtalelse fra sundheds- og ældreministeren. Bemyndigelsen er i dag udnyttet til udstedelse af bekendtgørelse nr. 813 af 12. september 1994 om autoriserede psykologers pligt til at føre ordnede optegnelser.

Det foreslås med lovforslagets § 1, nr. 22, at ovennævnte bemyndigelse indsættes som et selvstændigt stykke i § 14, stk. 6, for at tydeliggøre at der er tale om en bemyndigelsesbestemmelse. Som følge heraf foreslås det med § 1, nr. 20, at sætningsleddet fjernes fra § 14, stk. 1, i den gældende psykologlov, således at denne alene kommer til at indeholde forpligtelsen for en autoriseret psykolog til at føre ordnede optegnelser. Flytningen af bestemmelsen indebærer ingen indholdsmæssige ændringer.

Bemyndigelsen vil som hidtil blive anvendt til udstedelse af nærmere regler om, hvordan autoriserede psykologer skal føre ordnede optegnelser, herunder hvornår der skal føres ordnede optegnelser, hvor længe de skal opbevares, hvem der er ansvarlige for, at der bliver ført ordnede optegnelser, og hvad der skal indgå i de ordnede optegnelser. Som hidtil påtænkes der fastsat straf i form af bøde, jf. § 23 i den gældende psykologlov.

Til nr. 21

Af § 14, stk. 2, i den gældende psykologlov fremgår, at autoriserede har pligt til at opbevare ordnede optegnelser i mindst 3 år.

Det foreslås med lovforslagets § 1, nr. 21, at perioden autoriserede psykologer skal opbevare ordnede optegnelser ændres til mindst 5 år. Formålet med den foreslåede ændring er at ensrette opbevaringsperioden med de bestemmelser, der gælder for autoriserede sundhedspersoner i sundhedsvæsenet, jf. § 15, stk. 2, i bekendtgørelse nr. 1090 af 28. juli 2016 om autoriserede sundhedspersoners journalføring.

Til nr. 23

Det foreslås, at kapiteloverskriften til kapitel 3 i psykologloven ændres, således at det af overskriften fremgår, at kapitlets bestemmelser vedrører Psykolognævnet, fremfor en abstrakt henvisning til "Autorisations- og tilsynsmyndighed".

Til nr. 24 (§§ 17-17 c)

§ 17 i den gældende psykologlov vedrører sammensætningen af Psykolognævnet, en overordnet beskrivelse af nævnets opgaver samt forhold vedrørende nævnets virke, herunder bemyndigelse til at social- og indenrigsministeren kan fastsætte en forretningsorden for nævnet.

Af § 17, stk. 1-3, i den gældende psykologlov fremgår bestemmelser om Psykolognævnets sammensætning, udpegning og vederlæggelse. Af § 17, stk. 5, fremgår, at social- og indenrigsministeren efter indhentet udtalelse fra Psykolognævnet fastsætter en forretningsorden for Psykolognævnet.

Det foreslås at ophæve den gældende § 17. I stedet indsættes fire nye bestemmelser, som tilsammen beskriver nævnets sammensætning, virke og funktionsmåde. Den foreslåede § 17 vedrører Psykolognævnets sammensætning og placeres derfor også under en ny overskrift "Nævnets sammensætning". De foreslåede §§ 17 a - 17 c vedrører nævnets sagsbehandling, virke og funktionsmåde og placeres under en ny overskrift "Sagsbehandling m.v."

Til § 17

Det foreslås med § 17, stk. 1 og 2, at Psykolognævnet består af en formand og af fire beskikkede medlemmer, der alle beskikkes af social- og indenrigsministeren. Nævnets medlemmerne beskikkes efter indstilling for ét medlem af henholdsvis KL og Dansk Regioner i forening og Danske Handicaporganisationer og for to medlemmer af Dansk Psykolog Forening.

Der foreslås med § 17, stk. 3, opstillet krav om, at formanden skal være ansat i Ankestyrelsen og skal opfylde uddannelseskravet i § 51, stk. 2, i lov om retssikkerhed og administration på det sociale område. Disse krav er lig de krav, der stilles for en række øvrige nævn, der sekretariatsbetjenes af Ankestyrelsen. Det forudsættes, at formanden skal være ankechef eller tilsvarende. Formanden kan modtage genbeskikkelse flere gange.

Med den foreslåede § 17, stk. 4, bestemmes, at der skal udnævnes en stedfortræder for hvert medlem og for formanden efter samme regler, som der gælder for udnævnelsen af henholdsvis med-

lemmer og formand. De to stedfortrædere, der udpeges efter indstilling fra Dansk Psykolog Forening, er ikke personligt udpegede og kan således fungere som stedfortrædere for begge medlemmer udpegede af Dansk Psykolog Forening.

Det foreslås med § 17, stk. 5, at beskikkelsesperioden som hidtil er fire år, medmindre beskikkelse sker i løbet af en beskikkelsesperiode, fordi et medlem er udtrådt. Det foreslås, at genbeskikkelse kun kan ske én gang.

Det foreslås med § 17, stk. 6, at de beskikkede medlemmer modtager vederlag. Det foreslås, at formanden ikke modtager vederlæggelse, da formanden efter den foreslåede § 17, stk. 3, skal være ansat i Ankestyrelsen, og således vil udføre hvervet som led i sit tjenestelige arbejde.

I lighed med den gældende psykologlov foreslås det i § 17, stk. 7, at social- og indenrigsministeren bemyndiges til at fastsætte Psykolognævnets forretningsorden efter indhentet udtalelse fra nævnet. Bemyndigelsen påtænkes udnyttet til bl.a. at udstede regler om habilitet, muligheden for at afgøre sager uden for møde og nævnets sagsbehandling generelt.

Der henvises for nærmere herom til afsnit 2.3. i de almindelige bemærkninger.

Til § 17 a

Det foreslås med § 17 a, stk. 1, at det af loven fremgår, at det er Ankestyrelsen, der sekretariatsbetjener Psykolognævnet. Sekretariatet blev overført fra departementet til Ankestyrelsen pr. 15. august 2015. Bestemmelsen er ny.

Det foreslås med § 17 a, stk. 2, at Psykolognævnet kan indhente sagkyndig bistand under hele sagens behandling, og at muligheden herfor således fremgår af direkte af loven. I dag fremgår dette af Psykolognævnets forretningsorden. Det foreslås endvidere, at hvis et nævnsmedlem udtrykker ønske herom, skal der indhentes sagkyndig bistand. Ønsket kan fremsættes under hele sagens behandling.

Der fastsættes ikke formkrav til den sagkyndige bistand, som således f.eks. kan være en skriftlig sagkyndig udtalelse eller mundtligt ved sagkyndig deltagelse i en del af et nævnsmøde. Den sagkyndige bistand kan bl.a. anvendes til at belyse psykologfaglige aspekter, som Psykolognævnets medlemmer ikke selv har kompetencer inden for, f.eks. anvendelsen af særlige psykologfaglige behandlingsmetoder eller særlige forhold, der gør sig gældende ved udarbejdelsen af børnesagkyndige erklæringer. Udgifter til sagkyndig bistand afholdes som hidtil af Psykolognævnet.

Til § 17 b

Der foreslås i § 17 b, stk. 1, fastsat nærmere regler om Psykolognævnets funktionsmåde. Det foreslås således, at nævnet alene er beslutningsdygtigt, når formanden eller dennes stedfortræder og fire medlemmer eller deres stedfortrædere er tilstede. Psykolognævnet træffer beslutning ved stemmeflertal. Hvis der opstår stemmelighed, f.eks. fordi ét eller flere medlemmer undlader at stemme, eller der er tale om beslutning vedrørende et medlems habilitet, er formandens stemme afgørende. Stemmereglerne gælder for alle nævnets beslutninger og afgørelser.

Der foreslås med § 17 b, stk. 2, at det udtrykkeligt fremgår af psykologloven, hvornår formanden kan træffe afgørelser på nævnets vegne. Efter gældende § 17, stk. 5, i psykologloven, kan der fastsættes regler om, at sager, i hvilke afgørelsen ikke frembyder tvivl, henvises til formandens afgørelse. Bemyndigelsen er udnyttet i nævnets forretningsorden, hvor det af § 4, stk. 2, fremgår, at formanden kan træffe afgørelse i sager, hvis afgørelse efter de retningslinjer, der fremgår af psykologloven, og af Psykolognævnets praksis, ikke frembyder tvivl. Det foreslås i § 17 b, stk. 2, at formanden kan træffe afgørelse i sager, hvor det må anses for åbenbart, at der ikke er anledning til at iværksætte tilsynsforanstaltninger efter lovens kapitel 1 b. Hvis sagen giver anledning til nogen form for tvivl, kan formanden ikke træffe afgørelse, og sagen skal i stedet forelægges for nævnet. Det foreslås endvidere, at formanden kan træffe afgørelse i sager, hvor sagens genstand ligger mere end 5 år tilbage i tiden. Der henvises til de specielle bemærkninger til § 1, nr. 8. Formålet hermed er at præcisere formandens kompetence. Formanden kan alene træffe afgørelse i sager omfattet af de i § 17 b, stk. 2, nr. 1 og 2, nævnte sagstyper.

Den foreslåede bestemmelse i § 17 b, stk. 3, om, at Psykolognævnet kan delegerede afgørelseskompetence til sekretariatet, er ligeledes en kodificering af praksis. Behandling af ansøgninger om autorisation eller anerkendelse er af driftsmæssig karakter, og det vurderes derfor uproblematisk, at sekretariatet tillægges afgørelseskompetence i disse sager. Sekretariatets afgørelser vil på baggrund af almindelige forvaltningsretlige grundsætninger kunne indbringes for Psykolognævnet. Såfremt sekretariatets afgørelse indbringes for nævnet, må sekretariatet ikke foretage den sagsforberedende sagsbehandling.

Til § 17 c

Det foreslås med § 17 c, at Psykolognævnets afgørelser ikke kan indbringes. Bestemmelsen er en videreførelse af § 17, stk. 6, i den gældende psykologlov. Ændringen har ingen indholdsmæssig betydning, men indgår som et element i en ny struktur i loven.

Til nr. 25

§ 18, stk. 1, i den gældende psykologlov regulerer forpligtelsen for autoriserede psykologer til på begæring af Psykolognævnet at afgive alle oplysninger, der er nødvendige for Psykolognævnets gennemførelse af tilsynet.

Efter § 18, stk. 2, i den gældende psykologlov skal Psykolognævnet til Sundhedsvæsenets Disciplinærnævn indbringe sager vedrørende autoriserede psykologers virksomhed inden for sundhedsvæsenet, som nævnet finder, vil kunne give grundlag for kritik eller anden sanktion.

Det foreslås, at § 18 ophæves.

Baggrunden for forslaget er et ønske om en ændret struktur af loven. Der henvises til de almindelige bemærkninger, afsnit 2.5.

Bestemmelsen om pligten til at afgive alle oplysninger, der er nødvendige for gennemførelse af tilsynet, er videreført uændret i ny § 2 b, stk. 2, jf. forslaget § 1, nr. 8. Bestemmelsen om indbringelse

af sager vedrørende autoriserede psykologers virksomhed inden for sundhedsvæsenet er videreført i ændret form i den foreslåede nye § 21 b, stk. 2. Se specielle bemærkninger til § 1, nr. 31.

Til nr. 26

Det foreslås, at der inden § 19 i den gældende psykologlov indsættes en ny overskrift, således at det klart fremgår, at § 19 vedrører bestemmelser om Psykolognævnets anerkendelse af udenlandske psykologers erhvervsmæssige kvalifikationer.

Til nr. 27

Det følger af § 19, stk. 2, i den gældende psykologlov at Psykolognævnet kan træffe afgørelse om tildeling af autorisation til personer, der i udlandet har gennemgået uddannelse m.v., som kan sammenlignes med de uddannelseskrav, der stilles til autorisation af psykologer efter § 2, stk. 1, i den gældende psykologlov.

Det foreslås at samle bestemmelserne, der gælder for autoriserede psykologer, henholdsvis psykologer, der ikke har en autorisation. Sidstnævnte bestemmelser foreslås samlet i psykologlovens kapitel 4, hvorfor § 19, stk. 2, i den gældende psykologlov foreslås ophævet. Bestemmelsen i § 19, stk. 2, videreføres med den foreslåede § 2, stk. 2.

Til nr. 28

§ 20 i den gældende psykologlov vedrører autorisationsfratagelse, når autorisationen er givet på grundlag af en udenlandsk autorisation.

Som følge af forslaget om at samle bestemmelserne vedrørende henholdsvis autoriserede psykologer og ikke-autoriserede psykologer i forskellige kapitler, foreslås § 20 i den gældende psykologlov ophævet. Bestemmelsen foreslås videreført i den foreslåede § 3, stk. 3.

Til nr. 29

Det foreslås, at der inden § 21 i den gældende psykologlov indsættes en ny overskrift, således at det klart fremgår, at § 21 vedrører tavshedspligt.

Til nr. 30

§ 21, stk. 1, i den gældende psykologlov fastslår titelbeskyttelsen af psykologer.

Bestemmelsen foreslås flyttet til den foreslåede § 1, stk. 1, med henblik på at samle bestemmelserne om titelbeskyttelse i starten af loven. Der henvises til de almindelige bemærkninger, afsnit 2.5.

Til nr. 31 (§§ 21 a - 21 b)

Den gældende psykologlov indeholder i § 18, stk. 2, en enkelt bestemmelse om samarbejdet mellem Psykolognævnet og Sundhedsvæsenets Disciplinærnævn. Denne foreslås, som beskrevet i de særlige bemærkninger til lovforslagets § 1, nr. 25, ophævet. Det foreslås, at der i stedet indsættes to be-

stemmelser, §§ 21 a og 21 b, omhandlende Psykolognævnets forhold til eksterne parter, herunder Sundhedsvæsenets Disciplinærnævn.

Til § 21 a

Det foreslås, at Psykolognævnet i medfør af § 21 a, stk. 1, forpligtes til i tilsynssager at orientere den autoriserede psykologs arbejdsgiver eller opdragsgiver om Psykolognævnets afgørelse, når nævnet har truffet afgørelse om at udtale alvorlig kritik, jf. § 2 c, stk. 2, om at iværksætte skærpet tilsyn, jf. § 2 d, om at give et påbud, jf. § 2 e, eller om midlertidigt eller endeligt at fratage psykologens autorisation, jf. §§ 3 og 5. Der er således tale om afgørelser, der er omfattede af den foreslåede offentliggørelsesordning, samt de mest alvorlige sager om psykologens egnethed, hvor Psykolognævnet har udstedt et påbud efter den foreslåede bestemmelse i § 2 e, stk. 2. Formålet med bestemmelsen er at sikre, at arbejdsgiver eller opdragsgiver orienteres om alvorlige forhold, som har fundet sted i ansættelsesforholdet eller i den konkrete opgavevaretagelse for opdragsgiver. Orientering skal ske ved oversendelse af Psykolognævnets afgørelse med eventuel anonymisering af personhenførbare oplysninger om andre personer end den autoriserede psykolog, såsom oplysninger om klienter.

For så vidt angår Psykolognævnets orientering af arbejdsgivere er det et krav, at psykologen i forbindelse med det konkrete forhold, der har været genstand for tilsynssagen, handlede som led i ansættelsesforholdet. Dette betyder, at hvis den autoriserede psykolog f.eks. har udført det arbejde, der er genstand i tilsynssagen, som konsulent og ved siden af sin fastansættelse, skal den arbejdsgiver, hos hvem psykologen er fastansat, ikke orienteres.

Med opdragsgiver forstås den fysiske eller juridiske person, der har bestilt det arbejde, der er genstand i tilsynssagen. Opdragsgiver kan have bestilt arbejde enten i form af behandling eller i form af f.eks. en erklæring eller lignende. Opdragsgiver kan f.eks. være en kommune, der har bestilt en børnesagkyndig erklæring som led i kommunens sagsoplysning i en børnesag.

Med § 21 a, stk. 2, foreslås indført en forpligtelse for Psykolognævnet til at orientere Styrelsen for Patientsikkerhed om afgørelser i tilsynssager omhandlende en autoriseret psykolog, der også arbejder i sundhedsvæsenet, og hvor nævnet har udtalt kritik eller alvorlig kritik, iværksat en tilsynsforanstaltning efter det foreslåede kapitel 1 b eller har truffet afgørelse om autorisationsfratagelse. Der eksisterer ikke i gældende ret en lignende forpligtelse eller mulighed for orientering. Orientering skal ske ved oversendelse af Psykolognævnets afgørelse med eventuel anonymisering af personhenførbare oplysninger om andre personer end den autoriserede psykolog, såsom oplysninger om klienter.

Med den foreslåede bestemmelse, der vurderes kun at ville finde anvendelse i meget få sager, vil de sundhedsfaglige tilsynsmyndigheder blive orienteret om tilsynsforanstaltninger over for autoriserede psykologer, som også arbejder i sundhedsvæsenet. Det forebygges dermed, at en autoriseret psykolog, der f.eks. er sat under skærpet tilsyn i sin virksomhed uden for sundhedsvæsenet, kan arbejde upåvirket videre i sundhedsvæsenet. På baggrund af orienteringen vil Styrelsen for Patientsikkerhed

som tilsynsmyndighed have mulighed for at iværksætte tilsynsforanstaltninger m.v. efter den sundhedsretlige lovgivning.

Til § 21 b

I forlængelse af den foreslåede bestemmelse i § 21 a, stk. 2, om Psykolognævnets orientering af Styrelsen for Patientsikkerhed foreslås der med § 21 b, stk. 1, en parallel orienteringsforpligtelse for Sundhedsvæsenets Disciplinærnævn. Det foreslås således, at Sundhedsvæsenets Disciplinærnævn skal orientere Psykolognævnet, når Sundhedsvæsenets Disciplinærnævn har truffet afgørelse om kritik, kritik med indskærpelse eller iværksat sanktioner over for en autoriseret psykolog på baggrund af dennes virke inden for sundhedsvæsenet. Orienteringspligten er af betydning, idet tilsynsforpligtelsen og kompetencen til i sidste ende at træffe afgørelse om autorisationsfratagelse for alle autoriserede psykologer, også autoriserede psykologer der arbejder i sundhedsvæsenet, ligger hos Psykolognævnet. Hvis der ikke eksisterer en orienteringspligt, kan der derfor opstå den u hensigtsmæssige situation, at Sundhedsvæsenets Disciplinærnævn udtaler kritik med indskærpelse over for en autoriseret psykolog på baggrund af psykologens virke i sundhedsvæsenet, men at dette ikke medfører iværksættelse af tilsynsforanstaltninger eller eventuelt overvejelser om autorisationsfratagelse, fordi Psykolognævnet ikke er bekendt med sagen. Den autoriserede psykolog vil dermed kunne arbejde uhindret videre, hvorimod der over for sundhedsfagligt personale omfattet af Styrelsen for Patientsikkerheds kompetence, som havde modtaget lignende kritik, ville være iværksat tilsynsforanstaltninger og eventuelt autorisationsfratagelse af Styrelsen for Patientsikkerhed. Det bemærkes, at gældende lovgivning ikke indeholder en lignende orienteringspligt.

Der foreslås med § 21 b, stk. 2, indført en vejledningsforpligtelse for Psykolognævnet. Bestemmelsen vil medføre en forpligtelse for Psykolognævnet til at vejlede borgerne om muligheden for at indgive klage til Sundhedsvæsenets Disciplinærnævn, hvis borgeren henvender sig vedrørende en autoriseret psykologs virke inden for sundhedsvæsenet. Der stilles ikke formkrav til vejledningen, som således kan gives mundtligt eller skriftligt afhængig af, hvordan borgeren henvender sig.

Til nr. 32

Ifølge gældende lovs § 23, stk. 1, kan overtrædelse af § 1, §§ 14-16 og § 21, stk. 1, som vedrører titelbeskyttelsen og psykologers pligter, straffes med bøde. Ubertøiget anvendelse af betegnelsen ”psykolog” og ”autoriseret psykolog” ligesom overtrædelse af de pligter, som psykologen har efter § 14 og § 16 kan således straffes med bøde. Enhver, som bliver bekendt med overtrædelser af disse bestemmelser, kan anmelde det pågældende forhold til politiet. § 15 blev ophævet i forbindelse med vedtagelsen af lov om reklamering for sundhedsydelser, jf. lov nr. 463 af 10. juni 1997, og har således intet materielt indhold.

Det foreslås, at de bestemmelser, der henvises til i § 23, stk. 1, ændres til §§ 1, 14 og 16, da titelbeskyttelsen i § 21 af psykologen med lovforslagets § 1, nr. 2, er samlet med titelbeskyttelsen af autoriserede psykologer i § 1.

De foreslåede ændringer i § 23, stk. 1, er konsekvenser af den foreslåede flytning af titelbeskyttelsen til § 1 og har således ingen indholdsmæssig betydning.

Til nr. 33

Ophævelsen af § 24 er en følge af, at bestemmelsen allerede er ophævet i Sundheds- og Ældreministeriets lovgivning, men at der ikke tidligere er gennemført konsekvensrettelser i psykologloven.

Til § 2

Det foreslås, at loven træder i kraft den 1. juli 2017.

Af hensyn til de autoriserede psykologer foreslås det, at § 11 b om indførelse af en offentliggørelsesordning for visse afgørelser, kun finder anvendelse for sager som er indgået til eller oprettet af Psykolognævnet som led i administrativ sagsbehandling før den 1. juli 2017. Begrebet "indgået til" vedrører tilsynssager, Psykolognævnet opretter på baggrund af en henvendelse fra f.eks. en borger. Hvis henvendelsen er modtaget af Psykolognævnet inden den 1. juli 2017, vil afgørelsen i tilsynssagen ikke være omfattet af § 11 b om offentliggørelse. Tilsvarende gælder for tilsynssager, som Psykolognævnet starter af egen drift. Her vil afgørelsen i tilsynssagen ikke være omfattet af offentliggørelsesordningen, hvis tilsynssagen er oprettet i Psykolognævnets sagsbehandlingssystem, f.eks. ved udførelse af sagsforberedende skridt, inden den 1. juli 2017.

Til § 3

Loven finder ikke anvendelse for Grønland eller Færøerne, men kan ved kongelig anordning sættes i kraft for Færøerne. Det bemærkes, at psykologloven er sat i kraft for Færøerne ved anordning nr. 1083 af 8. oktober 2014 om ikrafttræden for Færøerne af lov om psykologer m.v.

Lovforslaget sammenholdt med gældende ret

<i>Gældende formulering</i>	<i>Lovforslaget</i>
	§ 1 I lov om psykologer m.v., jf. lovbekendtgørelse nr. 229 af 8. marts 2012, foretages følgende ændringer:
Kapitel 1 <i>Autorisation m.v.</i>	1. Overskriften til <i>kapitel 1</i> affattes således: »Kapitel 1 <i>Titelbeskyttelse</i> «.
§ 1. Ret til at betegne sig som autoriseret psykolog har kun den, der har fået autorisation som psykolog efter §§ 2 og 19, stk. 2.	2. § 1 affattes således: »§ 1. Ret til at betegne sig som psykolog har kun den, der ved et universitet eller anden højere uddannelsesinstitution har bestået kandidateksamen i psykologi eller dermed ligestillet eksamen. <i>Stk. 2.</i> Ret til at betegne sig som autoriseret psykolog har kun den, der har fået autorisation

	<p>som psykolog efter § 2.«</p>
	<p>3. Efter § 1 indsættes: »Kapitel 1 a <i>Meddelelse af autorisation</i>«.</p>
<p>§ 2. Ret til at få autorisation som psykolog har enhver, der her i landet</p> <p>1) har bestået kandidateksamen i psykologi, psykologisk-pædagogisk kandidateksamen eller dermed ligestillet eksamen, og som</p> <p>2) har gennemgået en af Psykolognævnet, jf. § 17, nærmere bestemt supplerende praktisk uddannelse af 2 års varighed.</p> <p><i>Stk. 2.</i> Autorisationen meddeles af Psykolognævnet, der fører en fortegnelse over meddelte autorisationer.</p> <p><i>Stk. 3.</i> Autorisation kan ikke meddeles den, der må antages at være farlig for sine medmennesker under udøvelse af virksomhed som psykolog enten på grund af udvist grov uduelighed eller på grund af sygdom. Autorisationen kan endvidere nægtes under de i borgerlig straffelovs § 78, stk. 2, nævnte omstændigheder.</p> <p><i>Stk. 4.</i> For meddelelse af autorisation som psykolog betales et af social- og integrationsministeren fastsat gebyr.</p>	<p>4. I § 2 indsættes efter stk. 1 som nyt stykke: »<i>Stk. 2.</i> Ret til at få autorisation som psykolog har endvidere enhver, der i udlandet har gennemgået en uddannelse, som kan ligestilles med de i stk. 1 nævnte uddannelser.«</p> <p>Stk. 2-4 bliver herefter stk. 3-5.</p> <p>5. I § 2, <i>stk. 2</i>, som bliver <i>stk. 3</i>, indsættes efter »Autorisationen«: »efter stk. 1 og 2«, og », der fører en fortegnelse over meddelte autorisationer« udgår.</p> <p>6. I § 2, <i>stk. 3, 1. pkt.</i>, som bliver <i>stk. 4, 1. pkt.</i>, ændres »må antages at være farlig for sine medmennesker under udøvelse af virksomhed som psykolog enten på grund af udvist grov uduelighed eller på grund af sygdom« til: »opfylder betingelserne for fratagelse af autorisation, jf. § 3, stk. 1«.</p> <p>7. I § 2, <i>stk. 4</i>, som bliver <i>stk. 5</i>, ændres: »meddelelse af« til: »behandling af ansøgning om«.</p>
	<p>8. Efter § 2 indsættes: »Kapitel 1 b <i>Tilsyn og tilsynsforanstaltninger</i> § 2 a. Psykolognævnet fører tilsyn med faglig virksomhed, der udøves af autoriserede psykologer, og med autoriserede psykologers egenhed til udøvelse af erhvervet.</p> <p><i>Stk. 2.</i> Psykolognævnet kan som led i tilsynet optage sager til behandling som følge af en konkret henvendelse om en autoriseret psykologs virksomhed, såfremt nævnet finder, at der er tilstrækkeligt grundlag for at rejse en tilsyns-sag.</p> <p><i>Stk. 3.</i> Psykolognævnet kan endvidere som led i tilsynet af egen drift optage sager til behandling, såfremt nævnet finder, at der er tilstrækkeligt grundlag for at rejse en tilsyns-sag.</p>

Stk. 4. Psykolognævnet kan afvise at iværksætte en tilsynssag på baggrund af en henvendelse, jf. stk. 2, når sagens genstand eller det forhold, som sagen vedrører, ligger mere end 3 år forud for det tidspunkt, hvor nævnet modtager henvendelsen.

§ 2 b. Autoriserede psykologer er forpligtede til på begæring af Psykolognævnet at afgive alle oplysninger, som nævnet finder er nødvendige for gennemførelse af tilsynet, samt at medvirke ved tilsyn efter nævnets nærmere anvisninger.

Stk. 2. Psykolognævnet kan anmode arbejdsgivere for autoriserede psykologer om, at afgive oplysninger, som nævnet finder er nødvendige for gennemførelse af nævnets tilsyn.

Kritik

§ 2 c. Psykolognævnet kan i en konkret tilsynssag træffe afgørelse om at udtale kritik af en autoriseret psykologs faglige virksomhed og forhold omfattet af kapitel 2 i denne lov.

Stk. 2. Hvis den autoriserede psykolog i væsentligt omfang har tilsidesat eller ikke levet op til sine forpligtelser efter kapitel 2 i denne lov, kan Psykolognævnet træffe afgørelse om at udtale alvorlig kritik.

Stk. 3. Psykolognævnet skal i sager, hvor nævnet efter stk. 1 eller stk. 2 udtaler kritik eller alvorlig kritik, supplerende udtale sig om kritikens betydning for det i sagen omhandlede arbejde.

Skærpet tilsyn

§ 2 d. Psykolognævnet kan for en fastsat periode, der kan forlænges af nævnet, iværksætte skærpet tilsyn med en autoriseret psykolog, såfremt nævnet finder, at psykologen har udvist alvorlig eller gentagen kritisabel faglig virksomhed.

Påbud

§ 2 e. Psykolognævnet kan give et fagligt påbud til en autoriseret psykolog om ændring af dennes faglige virksomhed, hvis nævnet finder, at psykologen har udvist alvorlig eller gentagen kritisabel faglig virksomhed.

Stk. 2. Psykolognævnet kan, når der er begrundet mistanke om, at en autoriseret psykolog

	<p>er uegnet til udøvelsen af erhvervet som følge af forhold nævnt i § 3, stk. 1, nr. 1 og 2, give den autoriserede psykolog påbud om at lade sig underkaste undersøgelser og medvirke ved kontrolforanstaltninger.</p> <p><i>Stk. 3.</i> Psykolognævnet skal i afgørelsen om påbud efter stk. 1 og 2 anføre de forhold, der begrundes påbuddet, og som den autoriserede psykolog pålægges at rette op på.«</p>
	<p>9. Før § 3 indsættes som ny overskrift: »Fratagelse af autorisation«.</p>
<p>§ 3. En autoriseret psykolog kan fratages sin autorisation, såfremt psykologen må antages at være til fare for andre mennesker på grund af</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) en lidelse, der gør den pågældende uegnet til udøvelse af hvervet, eller 2) sygdom eller misbrug af rusmidler eller lignende, der bevirker, at psykologen varigt eller med mellemrum befinder sig i en mangelfuld sjælstilstand, eller 3) udvist grov forsømmelighed ved udøvelsen af hvervet. 	<p>10. I § 3, <i>stk. 1, nr. 3</i>, ændres »hvervet« til: »psykologens faglige virksomhed«.</p> <p>11. I § 3 indsættes som <i>stk. 2 og 3</i>: »<i>Stk. 2.</i> En autoriseret psykolog kan fratages sin autorisation, hvis pågældende overtræder et påbud udstedt i medfør af § 2 e. <i>Stk. 3.</i> Psykolognævnet fratager en psykologs danske autorisation, som er meddelt her i landet på baggrund af autorisation i et andet land, hvis autorisationen i vedkommende andet land bliver frataget den pågældende eller på anden måde taber sin gyldighed.«</p>
	<p>12. Før § 4 indsættes som ny overskrift: »Fremgangsmåde for fratagelse af autorisation«.</p>
<p>§ 4. Inden Psykolognævnet træffer afgørelse om, at en autorisation skal fratages, kan nævnet indhente en skriftlig erklæring fra Retslægerådet og opfordre udøveren af hvervet til at udtale sig skriftligt eller afgive en mundtlig redegørelse i et møde, hvori også Retslægerådet kan deltage. Den pågældende skal endvidere opfordres til inden 14 dage at erklære, om sagen ønskes afgjort ved dom, eller om sagen kan afgøres af Psykolognævnet. Afgives en sådan erklæring ikke, skal Psykolognævnet indbringe sagen for</p>	<p>13. I § 4, <i>1. pkt.</i>, indsættes efter »fratages«: »efter § 3, stk. 1 og 2«.</p>

<p>domstolene.</p>	
<p>§ 6. Retssag om fratagelse af autorisation anlægges af Psykolognævnet i den borgerlige retsplejes former. Det kan i en dom om fratagelse af autorisation fastsættes, at anke ikke har opsættende virkning. Den pågældende kan dog ikke afskediges fra en stilling på grund af fratagelse af autorisation, før der foreligger en endelig domstolsafgørelse.</p>	<p>14. I § 6, 1. pkt., indsættes efter »autorisation«: »efter § 3, stk. 1 og 2,«.</p>
<p>§ 8. Psykolognævnet offentliggør afgørelser om midlertidig eller endelig fratagelse af autorisation efter §§ 3-7.</p> <p><i>Stk. 2.</i> Såfremt retten til at udøve hverv som autoriseret psykolog frakendes ved dom i en straffe-sag, skal anklagemyndigheden give Psykolognævnet meddelelse herom. Psykolognævnet offentliggør afgørelser om frakendelse.</p>	<p>15. § 8 ophæves.</p>
	<p>16. Før § 9 indsættes som ny overskrift: »Generhvervelse og fraskrivelse af autorisation«.</p>
	<p>17. § 11 ophæves, og i stedet indsættes: »Kapitel 1 c <i>Offentliggørelse af meddelte autorisationer, autorisationsændringer og andre tilsynsforanstaltninger</i></p> <p>§ 11. Psykolognævnet fører en offentlig for-tegnelse over meddelte autorisationer, generhvervelser og fraskrivelser på nævnets hjemmeside.</p> <p><i>Stk. 2.</i> Social- og indenrigsministeren kan fastsætte nærmere regler om sted og form for offentliggørelse efter stk. 1.</p> <p>§ 11 a. Psykolognævnet offentliggør med navns nævnelse domme om fratagelse af autorisation efter § 3, stk. 1 og 2.</p> <p><i>Stk. 2.</i> Psykolognævnet offentliggør med navns nævnelse afgørelser om midlertidig eller endelig fratagelse af autorisation efter § 3, stk. 3, § 5 og § 7, stk. 2. Der kan ved offentliggørelse efter 1. pkt. ikke ske offentliggørelse af oplysninger om, at sagen oversendes til politiet.</p> <p><i>Stk. 3.</i> Bliver en autoriseret psykolog i med-før af straffelovens § 79, stk. 1 eller 4, ved dom eller kendelse frakendt retten til at udøve hverv som autoriseret psykolog, skal anklagemyndigheden give Psykolognævnet meddelelse herom. Psykolognævnet offentliggør med navns næv-</p>

	<p>nelse de i 1. pkt. nævnte afgørelser om frakendelser.</p> <p><i>Stk. 4.</i> Social- og indenrigsministeren kan fastsætte nærmere regler om periode, sted og form for offentliggørelse efter stk. 1-3.</p> <p>§ 11 b. Psykolognævnet offentliggør med navns nævnelse afgørelser om:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) alvorlig kritik, jf. § 2 c, stk. 2, 2) skærpet tilsyn, jf. § 2 d, og 3) fagligt påbud, jf. § 2 e, stk. 1. <p><i>Stk. 2.</i> Der kan ved offentliggørelse efter stk. 1 ikke ske offentliggørelse af oplysninger om, at sagen oversendes til politiet.</p> <p><i>Stk. 3.</i> Afgørelser, der offentliggøres efter stk. 1, forbliver offentliggjorte i 2 år efter den dato, hvor afgørelsen er truffet.</p> <p><i>Stk. 4.</i> Social- og indenrigsministeren kan fastsætte nærmere regler om periode, sted og form for offentliggørelse efter stk. 1.«</p>
<p>Kapitel 2 <i>Rettigheder og pligter</i></p>	<p>18. Overskriften til <i>kapitel 2</i> affattes således: »Kapitel 2 <i>Pligter for autoriserede psykologer</i>«.</p>
<p>§ 13. Klager over en autoriseret psykologs virksomhed inden for sundhedsvæsenet indbringes for Sundhedsvæsenets Disciplinærnævn.</p>	<p>19. § 13 ophæves.</p>
<p>§ 14. Autoriserede psykologer skal føre ordnede optegnelser over deres virksomhed efter nærmere retningslinier fastsat af social- og integrationsministeren efter indstilling fra Psykolognævnet og efter indhentet udtalelse fra sundhedsministeren for så vidt angår psykologers ordnede optegnelser inden for sundhedsvæsenet.</p> <p><i>Stk. 2.</i> De i stk. 1 nævnte optegnelser skal opbevares i mindst 3 år.</p> <p><i>Stk. 3-5.</i> ---</p>	<p>20. I § 14, <i>stk. 1</i>, udgår ordene »efter nærmere retningslinier fastsat af social- og integrationsministeren efter indstilling fra Psykolognævnet og efter indhentet udtalelse fra sundhedsministeren for så vidt angår psykologers ordnede optegnelser inden for sundhedsvæsenet«</p> <p>21. I § 14, <i>stk. 2</i>, ændres »3 år« til: »5 år«.</p> <p>22. I § 14 indsættes som <i>stk. 6</i>: »<i>Stk. 6.</i> Social- og indenrigsministeren fastsætter efter indstilling fra Psykolognævnet og efter indhentet udtalelse fra sundheds- og ældreministeren for så vidt angår psykologers ordnede optegnelser inden for sundhedsvæsenet nærmere regler om autoriserede psykologers pligt til at føre ordnede optegnelser.«</p>
<p>Kapitel 3 <i>Autorisations- og tilsynsmyndighed m.v.</i></p>	<p>23. Overskriften til <i>kapitel 3</i> affattes således: »Kapitel 3 <i>Psykolognævnet</i>«.</p>

<p>§ 17. Som autorisations- og tilsynsmyndighed nedsætter social- og integrationsministeren et psykolognævn, der består af</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) 1 medlem udnævnt af social- og integrationsministeren, 2) 1 medlem udnævnt efter indstilling fra sundhedsministeren, 3) 1 medlem udnævnt efter indstilling fra undervisningsministeren, 4) 1 medlem udnævnt efter indstilling fra Kommunernes Landsforening, 5) 1 medlem udnævnt efter indstilling fra regionerne i forening, 6) 1 medlem udnævnt efter indstilling fra København og Frederiksberg Kommuner, 7) 1 medlem udnævnt efter indstilling fra De Samvirkende Invalideorganisationer og 8) 2 medlemmer udnævnt efter indstilling fra Dansk Psykolog Forening. <p>På tilsvarende måde udnævnes for hvert medlem en stedfortræder.</p> <p><i>Stk. 2.</i> Social- og integrationsministeren udpeger formanden og næstformanden blandt nævnets medlemmer.</p> <p><i>Stk. 3.</i> Psykolognævnets medlemmer udnævnes for 4 år. Hvis udnævnelsen finder sted i løbet af en periode, gælder den kun til periodens udløb. Til de medlemmer af Psykolognævnet, der ikke udfører hvervet som led i deres tjenstlige arbejde, ydes vederlæggelse og godtgørelse for befordring i lighed med ikkestatsansatte, der modtager særskilt vederlæggelse. Udgiften hertil afholdes af staten.</p> <p><i>Stk. 4.</i> Psykolognævnet meddeler autorisationer, jf. §§ 2 og 19, stk. 2, og fører tilsyn med de autoriserede psykologer.</p> <p><i>Stk. 5.</i> Social- og integrationsministeren fastsætter efter indhentet udtalelse fra Psykolognævnet dettes forretningsorden, herunder regler om, at nævnet kan tilkalde sagkyndig bistand, og at sager kan afgøres skriftligt. Social- og integrationsministeren kan endvidere fastsætte regler om, at sager, i hvilke afgørelsen ikke skønnes at frembyde tvivl, henvises til formandens afgørelse.</p> <p><i>Stk. 6.</i> Psykolognævnets afgørelser kan ikke indbringes for anden administrativ myndighed.</p>	<p>24. § 17 ophæves, og i stedet indsættes: <i>»Nævnets sammensætning</i></p> <p>§ 17. Psykolognævnet består af en formand og af fire beskikkede medlemmer.</p> <p><i>Stk. 2.</i> Social- og indenrigsministeren beskikker Psykolognævnets formand samt de beskikkede medlemmer. Beskikkelse af medlemmerne sker således:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) Et medlem beskikkes efter fælles indstilling af KL og Danske Regioner. 2) Et medlem beskikkes efter indstilling af Danske Handicaporganisationer. 3) To medlemmer beskikkes efter indstilling af Dansk Psykolog Forening. <p><i>Stk. 3.</i> Formanden skal være ansat i Ankestyrelsen og opfylde uddannelseskravet i § 51, stk. 2, i lov om retssikkerhed og administration på det sociale område. Formanden kan genbeskikkes.</p> <p><i>Stk. 4.</i> Der udnævnes på tilsvarende måde som efter stk. 2 en stedfortræder for hvert medlem og en stedfortræder for formanden.</p> <p><i>Stk. 5.</i> De beskikkede medlemmer samt stedfortrædere for disse beskikkes for fire år ad gangen. Finder beskikkelse sted i løbet af en periode, gælder den kun til periodens udløb. Genbeskikkelse af medlemmer kan finde sted en gang for yderligere fire år.</p> <p><i>Stk. 6.</i> De beskikkede medlemmer, jf. stk. 2, nr. 1-3, modtager særskilt vederlæggelse og godtgørelse for befordring for deltagelse i nævnets møder. Udgiften hertil afholdes af staten.</p> <p><i>Stk. 7.</i> Social- og indenrigsministeren fastsætter efter indhentet udtalelse fra Psykolognævnet en forretningsorden for nævnet.</p> <p style="text-align: center;"><i>Sagsbehandling m.v.</i></p> <p>§ 17 a. Ankestyrelsen stiller sekretariatsbistand til rådighed for Psykolognævnet.</p> <p><i>Stk. 2.</i> Psykolognævnet kan indhente sagkyndig bistand i forbindelse med sagsbehandlingen. Hvis et nævnsmedlem ønsker det, skal der indhentes sagkyndig bistand.</p> <p>§ 17 b. Psykolognævnet er beslutningsdygtigt, når nævnets medlemmer eller disses sted-</p>
---	---

	<p>fortrædere er til stede. Beslutninger træffes ved stemmeflertal. Står stemmerne lige, er formandens stemme afgørende.</p> <p><i>Stk. 2.</i> Psykolognævnets formand kan træffe afgørelse på nævnets vegne</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) i sager, hvor det må anses for åbenbart, at der ikke er anledning til at iværksætte tilsynsforanstaltninger efter lovens kapitel 1 b, og 2) i beslutninger om ikke at iværksætte en tilsynssag, fordi sagens genstand ligger mere end 5 år tilbage, jf. § 2 a, stk. 4. <p><i>Stk. 3.</i> Psykolognævnet kan overlade til sekretariatet at træffe afgørelse i sager om:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) autorisation, jf. § 2, stk. 3, og 2) anerkendelse af udenlandske erhvervsmæssige kvalifikationer efter regler udstedt i medfør af § 19, stk. 1. <p>§ 17 c. Psykolognævnets afgørelser kan ikke indbringes for anden administrativ myndighed.«</p>
<p>§ 18. Autoriserede psykologer er forpligtet til på begæring af Psykolognævnet at afgive alle oplysninger, der er nødvendige for gennemførelse af tilsynet.</p> <p><i>Stk. 2.</i> Psykolognævnet skal til Sundhedsvæsenets Disciplinærnævn indbringe sager vedrørende autoriserede psykologers virksomhed inden for sundhedsvæsenet, som nævnet finder vil kunne give grundlag for kritik eller anden sanktion.</p>	<p>25. § 18 ophæves.</p>
	<p>26. Før § 19 indsættes som ny overskrift: »Anerkendelse af udenlandske psykologers erhvervsmæssige kvalifikationer«.</p>
<p>§ 19. ---</p> <p><i>Stk. 2.</i> Psykolognævnet kan meddele autorisation som psykolog til personer, der i udlandet har gennemgået en uddannelse, som kan ligestilles med de i § 2, stk. 1, nævnte uddannelser.</p>	<p>27. § 19, stk. 2, ophæves.</p>
<p>§ 20. Er autorisation som psykolog her i landet givet på grundlag af autorisation i et andet land, kan Psykolognævnet fratage vedkommende autorisationen, hvis autorisationen i vedkommende andet land bliver frataget den pågældende eller på anden måde taber sin gyldighed.</p>	<p>28. § 20 ophæves.</p>
	<p>29. Før § 21 indsættes som ny overskrift:</p>

	<i>»Tavshedspligt«.</i>
<p>§ 21. Ret til at betegne sig som psykolog har kun den, der ved et universitet eller anden højere uddannelsesinstitution har bestået kandidat-eksamen i psykologi eller dermed ligestillet eksamen.</p> <p><i>Stk. 2.</i> Reglerne om tavshedspligt, jf. straffelovens § 152 og §§ 152 c-f, finder tilsvarende anvendelse på psykologer.</p>	<p>30. § 21, <i>stk. 1</i>, ophæves.</p> <p>Stk. 2 bliver herefter stk. 1.</p>
	<p>31. Efter § 21 i kapitel 4 indsættes:</p> <p style="text-align: center;"><i>»Orientering og vejledning</i></p> <p>§ 21 a. Psykolognævnet skal orientere den omhandlede autoriserede psykologs arbejdsgiver eller opdragsgiver om afgørelser, hvor nævnet har udtalt alvorlig kritik, jf. § 2 c, stk. 2, iværksat skærpet tilsyn, jf. § 2 d, givet et påbud, jf. § 2 e, eller midlertidigt eller endeligt frataget autorisation, jf. §§ 3 og 5.</p> <p><i>Stk. 2.</i> Psykolognævnet skal endvidere orientere Styrelsen for Patientsikkerhed om afgørelser, hvor nævnet har udtalt kritik eller alvorlig kritik, jf. § 2 c, iværksat skærpet tilsyn, jf. § 2 d, givet et påbud, jf. § 2 e, eller midlertidigt eller endeligt frataget autorisation, jf. §§ 3 og 5.</p> <p>§ 21 b. Sundhedsvæsenets Disciplinærnævn skal orientere Psykolognævnet om afgørelser, hvor Disciplinærnævnet har udtalt kritik, udtalt kritik med indskærpelse eller iværksat sanktioner, vedrørende en autoriseret psykologs virksomhed inden for sundhedsvæsenet.</p> <p><i>Stk. 2.</i> Psykolognævnet skal ved henvendelser vedrørende en autoriseret psykologs virksomhed inden for sundhedsvæsenet vejlede om muligheden for at indbringe en klage for Sundhedsvæsenets Disciplinærnævn.«</p>
<p>§ 23. Overtrædelse af § 1, §§ 14-16 og § 21, stk. 1, straffes med bøde.</p>	<p>32. I § 23, <i>stk. 1</i>, ændres »§ 1, §§ 14-16 og § 21, stk. 1,« til: »§ 1 og §§ 14 og 16«.</p>
	§ 2
	<p><i>Stk. 1.</i> Loven træder i kraft den 1. juli 2017, jf. dog stk. 2.</p> <p><i>Stk. 2.</i> § 11 b i psykologloven, som affattet ved denne lovs § 1, nr. 17, finder ikke anvendelse for sager, som er indgået til eller oprettet af Psykolognævnet som led i administrativ sags-</p>

	behandling før den 1. juli 2017.
	§ 3
	Loven gælder ikke for Færøerne og Grønland, men kan ved kongelig anordning sættes i kraft for Færøerne med de afvigelser, som de særlige færøske forhold tilsiger.

Udskast